

Το φετινό βραβείο των τμημάτων της Β' και Γ' τάξης που συγκέντρωσαν τη **μεγαλύτερη βαθμολογία σε πειθαρχία, συμμετοχή και καθαριότητα** ήταν μία αξέχαστη διήμερη εκδρομή στην Κομοτηνή, το Πόρτο Λάγος και την Ξάνθη.

Κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς πραγματοποιήθηκαν τρεις βαθμολογήσεις (μία για κάθε τρίμηνο). Από τη Β' τάξη, τη μεγαλύτερη βαθμολογία συγκέντρωσε το Β3 (μέσος όρος 4,044 με άριστα το 5). Δεύτερο ήταν το Β4 (3,994) και τρίτο το Β5 (3,547). Από τη Γ' τάξη τη μεγαλύτερη βαθμολογία συγκέντρωσε το Γ8 (3,758) το οποίο πέρασε την τελευταία στιγμή το προπορευόμενο για τα δύο πρώτα τρίμηνα Γ7, το οποίο τελικά συγκέντρωσε 3,702 βαθμούς και πήρε τη δεύτερη θέση στη Γ' τάξη. Για την εκδρομή μας, διαβάστε περισσότερα στη **σελ. 10**

Απόδραση στο Άλσος Δελασάλ

Με αφορμή το πρόγραμμα LETS DO IT GREECE στις 4 Απριλίου 2019 οι μα-

θητές του Β4 με την κυρία Βιβή Κούκκου και τον κύριο Σταύρο Καρόκη παίξαν, γέλασαν και γνώρισαν το Δελασάλ. Η κυρία Βέτα Τσαλίκη με τη συνοδεία μελών του συλλόγου ΟΙΚΟ-ΟΡΑΜΑ, μας ξενάγησαν και μας ταξίδεψαν στο Άλσος. ► **σελ.17**

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ Ο,ΤΙ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

- Συνέντευξη με τον υποδιευθυντή του σχολείου μας κ. Θεόδωρο Πολυτσόνο ... σελ.3
- Διακρίσεις ... σελ.4 – 6
- Θεατρική Ομάδα – Μαθητικές εκθέσεις ... σελ. 7
- Η τελευταία μας απόδραση ... σελ. 8 – 9
- Μας αξίζει μια εκδρομή ... σελ. 10 - 11
- Η εκπαιδευτική μας επίσκεψη στη Γαλλία και τη Γερμανία ... σελ. 12 – 13
- Τι γίνονται τα απορρίμματα των νοικοκυριών ... σελ. 18
- Αδελφοποίηση του σχολείου μας με σχολείο της Γερμανίας ... σελ. 19
- Μουσική σύνθεση βασισμένη στην ακολουθία Fibonacci ... σελ. 20 – 21
- Συμμετοχή στο 11^ο Μαθητικό Συνέδριο Πληροφορικής ... σελ. 21
- ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ... σελ. 22-27, 29, 34
- Πρόγραμμα εκπαιδευτικής ρομποτικής ... σελ. 27
- Σχολική Βιβλιοθήκη – Προτάσεις βιβλίων ... σελ. 28
- Ο ρατσισμός με τα μάτια μας - Σχολικός εκφοβισμός ... σελ. 30 –31
- Συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα με θέμα «Πρώτες Βοήθειες - Καρδιοπνευμονική Αναζωογόνηση» ... σελ 32
- Συμμετοχή στο ΚΠΓ ... σελ.32
- Εν ώρα μαθήματος ... σελ. 35
- Οι δράσεις μας με μια ματιά ... σελ. 36

Σημείωμα της συντακτικής ομάδας

Άλλη μία σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Μία χρονιά που άφησε πίσω της πολλές γλυκές αναμνήσεις...

Το **SCHOOL@PIKI** είναι άλλη μια φορά εδώ για να μας θυμίζει πολλές από τις στιγμές που περάσαμε, αλλά και να αποτυπώσει ανεξίτηλα στον χρόνο πολλές από τις δημιουργίες των μαθητών και των μαθητριών του σχολείου μας. Διαλέξαμε, όπως κάθε χρόνο, να παρουσιάσουμε τις θετικές δραστηριότητες της χρονιάς που πέρασε, αυτές που μας άφησαν μια όμορφη ανάμνηση. Στο περιοδικό μας θα βρείτε:

- δράσεις της σχολικής χρονιάς 2018-19
- βραβεύσεις ταλαντούχων μαθητών/τριών του σχολείου μας
- εκπαιδευτικές επισκέψεις στο εσωτερικό αλλά και στο εξωτερικό
- προγράμματα σχολικών δραστηριοτήτων
- συνεντεύξεις
- κείμενα προβληματισμού και εφηβικές ανησυχίες
- διηγήματα και ποιήματα

και πολλά άλλα...

«SCHOOL@PIKI» ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 1^{ΟΥ} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΕΥΚΩΝ

Αγ. Γεωργίου & Τριών Ιεραρχών
570 10 Πεύκα - Θεσσαλονίκη
Τηλ. - Fax: 2310 674659 – 2310 673944
E-MAIL: mail@gym-pefkon.thess.sch.gr
Ιστότοπος: <http://gym-pefkon.thess.sch.gr/>

Υπεύθυνες εκπαιδευτικοί έκδοσης:

Χρύσα Τζικούνδη – Παπαγεωργίου
Ελένη Σταμπουλίδου

Συνεργάστηκαν οι εκπαιδευτικοί:

Βιβή Κούκκου
Γιάννης Πεταλάς
Βούλα Ζημάνη
Μαρία Παπαδοπούλου
Δήμητρα Παπαναστασίου
Νατάσα Σταμπουλίδου
Αργυρώ Χαρατσή
Ιορδάνης Σαχίνουλου
Γεωργία Ξηρού
Εύα Αϊδονίδου
Νίκος Τουτός

Με τη συμβολή πολλών μαθητών/τριών του σχολείου

Τις ευχές κατέγραψαν οι μαθήτριες του Γ6,
Δήμητρα Τουρσίδου και Αγγελική Ταζέ

Οι εκπαιδευτικοί ευχήθηκαν στα παιδιά της Γ' Γυμνασίου για την πορεία τους στο λύκειο, αλλά και για την υπόλοιπη ζωή τους.

Συγκεκριμένα:

Ο κύριος **Παπαζαπραΐδης**, μαθηματικός, μας ευχήθηκε μία καλή σταδιοδρομία, αγάπη και σεβασμό προς τους υπολοίπους αλλά και προς τον εαυτό μας.

Ο κύριος **Πολυνόπουλος**, γυμναστής, στη δική του ευχή, αναφέρθηκε στη δυνατότητα να γίνουμε καλύτεροι σε ό,τι και αν θέλουμε να κάνουμε, αλλά, κυρίως, καλύτεροι άνθρωποι.

Ο κύριος **Τσελεπιδής**, μαθηματικός, εύχεται στα παιδιά να περάσουν καλά τα 3 χρόνια που θα είναι στο λύκειο, να ακούνε τους γονείς και τους καθηγητές τους, αλλά στο μέλλον να έχουν καταφέρει ό,τι θέλουν οι ίδιοι.

Ο κύριος **Σαχίνουλου**, τεχνολόγος, εύχεται ωριμότητα και επιτυχία σε όλους μας τους σκοπούς.

Η κυρία **Σταμπουλίδου** Ελένη, φιλόλογος και υπεύθυνη σύνταξης, εύχεται στους τελειόφοιτους πολλή χαρά και ευτυχία, ενώ δεν παραλείπει να τονίσει την αγάπη των καθηγητών προς τα παιδιά. Εύχεται πρόοδο, αγάπη και δημιουργικότητα.

Ο κύριος **Τουτός**, φιλόλογος, ευχήθηκε να ακολουθήσουμε αυτό που αγαπάμε και να αναχνεύσουμε το ταλέντο μας, ώστε να βρούμε αυτό που θέλουμε.

Η κυρία **Μαχαριτίδου**, καθηγήτρια της ΚΠΑ, μας ευχήθηκε ευτυχία και ένα υπέροχο και λαμπρό μέλλον όπως το σνειρεύεται ο καθένας.

Η κυρία Χρύσα **Παπαγεωργίου**, η διευθύντριά μας, μας εύχεται με τη σειρά της να φτάσουμε ψηλά, κλείνοντας την ευχή της με τα λόγια του Νίκου Καζαντζάκη «Φτάσε όπου δεν μπορείς!».

Τέλος, μία ευχή που μας στιγμάτισε ήταν αυτή του υποδιευθυντή μας, του κυρίου **Πολυτσίτου**, χημικού, η οποία κατὰ γράμμα λέει:

«Στους απόφοιτους, εύχομαι να έχουν υγεία και δύναμη, να πετύχουν τους στόχους τους, να κάνουν πραγματικότητα τα όνειρά τους και να δίνουν χαρά σε αυτούς που τους αγαπούν. Να έχετε υπόψη σας, πως κάθε βήμα σας στο σήμερα έχει αντίκρισμα στην αυριανή σας ζωή. Θα πετύχετε, μόνο αν πιστέψετε σε αυτό που κάνετε, εάν αυτό που επιθυμείτε, γεμίζει την ψυχή σας».

Συνέντευξη με τον υποδιευθυντή του σχολείου μας, κ. Πολυτσίνο Θεόδωρο

Κύριε Πολυτσίνο,

Βρισκόμαστε εδώ, στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας και με αφορμή το κεφάλαιο «ΣΧΟΛΕΙΟ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ», για μία «συνέντευξη» μαζί σας. Ευχαριστούμε που δεχτήκατε να ανταποκριθείτε σ' αυτή μας την πρωτοβουλία.

Πληροφορηθήκαμε ότι είστε από τους αρχαιότερους καθηγητές του Γυμνασίου Πεύκων – ίσως και ο αρχαιότερος – και γι' αυτό άριστος γνώστης της ιστορίας αυτού του σχολείου. Επίσης, μάθαμε ότι επίκειται η αποχώρησή σας – λόγω συνταξιοδότησης – από την ενεργό δράση. Σκεφτήκαμε, λοιπόν, ότι οι γνώσεις και οι εμπειρίες σας όλ' αυτά τα χρόνια στο σχολείο, όπου σήμερα φοιτούμε εμείς, θα είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσες και θα έπρεπε να γίνουν γνωστές στο σύνολο των συμμαθητών μας. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν!

Ερώτηση 1: Πότε και πώς προέκυψε η ανάγκη ίδρυσης του Γυμνασίου μας; Ποια χρονιά λειτούργησε για πρώτη φορά;

Το Γυμνάσιο Πεύκων λειτούργησε για πρώτη φορά κατά το σχολικό έτος 2000-2001. Η ανάγκη για την ίδρυση του Γυμνασίου μας προέκυψε από το γεγονός ότι, λόγω της ραγδαίας οικιστικής ανάπτυξης της περιοχής, είχε αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός των μαθητών που έπρεπε να φοιτήσουν στο Γυμνάσιο. Οι μαθητές αυτοί, μέχρι τότε, ήταν αναγκασμένοι να φοιτούν στο Γυμνάσιο Ασβεστοχωρίου.

Ερώτηση 2: Στην ιστοσελίδα του σχολείου μας υπάρχει λεπτομερής παρουσίαση της ιστορίας ίδρυσης και λειτουργίας του. Εκεί μπορεί να ανατρέξει ο κάθε ενδιαφερόμενος και κυρίως οι νεότερες γενιές μαθητών, για να πληροφορηθούν κυρίως για τις περιπέτειες της στέγασής του. Ωστόσο, θα θέλαμε εσείς να μας απαντήσετε σύντομα σε κάποια θέματα που αφορούν σ' όλα τα παραπάνω. Πείτε μας λοιπόν: Ήσασταν από την πρώτη κιόλας χρονιά λειτουργίας του στο διδακτικό δυναμικό του σχολείου; Πού στεγάστηκε αρχικά, με πόσες αίθουσες, με τι αριθμό μαθητών και καθηγητών;

Ναι, συνηθίζω να λέω, χαριτολογώντας, ότι μαζί με μερικούς ακόμη συναδέλφους, αρκετοί από τους οποίους ανήκουν ακόμη στη δύναμη του σχολείου μας, ανήκου-με στα ιδρυτικά στελέχη του Γυμνασίου Πεύκων.

Το Γυμνάσιο Πεύκων στεγάστηκε αρχικά σε ένα μισθωμένο κτίριο, επί της οδού Δημοσθένους 2, γνωστό ως κτίριο «Γιαννακίδη», το οποίο κάλυπτε στοιχειωδώς τις ανάγκες λειτουργίας ενός σχολείου. Το σχολείο διέθετε πέντε μικρές αίθουσες διδασκαλίας, μία αίθουσα πληροφορικής που εξοπλίστηκε με εννιά Η/Υ με δαπάνες της κοινότητας Πεύκων, για να καλύψουν τις ανάγκες του μαθήματος της Πληροφορικής και ένα μικρό γραφείο Προσωπικού, το οποίο μοιραζόταν η διευθύντρια του σχολείου με τους καθηγητές. Ούτε αίθουσα Φυσικής-Χημείας, ούτε αίθουσα Εικαστικών και Τεχνολογίας, ούτε βιβλιοθήκη, ούτε αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, ούτε κυλικείο. Η αύληση των μαθητών γινόταν σε μια μικρή, επικλινή αυλή (προσωρινή παραχώρηση διπλανού οικοπέδου) χωρίς στοιχειώδεις αθλητικές εγκαταστάσεις.

Το σχολείο λειτούργησε αρχικά με δύο μόνο τάξεις μαθητών, Α' και Β' Γυμνασίου (περίπου 80 μαθητές). Οι μαθητές της Γ' τάξης κρίθηκε σωστό να μη μετακινηθούν από το Γυμνάσιο Ασβεστοχωρίου στο οποίο φοιτούσαν μέχρι τότε, ώστε να μην αποκοπούν από το σχολικό χώρο στον οποίο φοιτούσαν τα προηγούμενα δύο χρόνια. Το εκπαιδευτικό προσωπικό αποτελούνταν από περίπου 10 καθηγητές των βασικών ειδικοτήτων.

Ερώτηση 3: Πόσα μεγάλα προβλήματα αντιμετωπίσατε τα πρώτα χρόνια και ποιες δυσκολίες υπερπηδήσατε μαζί με τον σύλλογο των καθηγητών;

Οι δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε κατά τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του σχολείου ήταν μεγάλες λόγω κυρίως της στενότητας χώρου και της έλλειψης βασικών υποδομών. Υπήρχε, ωστόσο, μια ζεστασιά, μια οικογενειακή, θα μπορούσαμε να πούμε, ατμόσφαιρα και ένα ιδιότυπο δέσιμο με τους μαθητές. Το αγαπούσαμε αυτό το σχολείο, το νιώθαμε κυριολεκτικά σαν το «σπίτι» μας.

Ερώτηση 4: Ποιοι είχαν το τιμόνι της Διεύθυνσης του Γυμνασίου τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του;

Πρώτη διευθύντρια του σχολείου τοποθετήθηκε η κ. Τσαρμποπούλου Παναγιώτα, καθηγήτρια του κλάδου ΠΕ06 (Αγγλικής Γλώσσας) η οποία έκανε υπεράνθρωπες προσπάθειες για το στήσιμο ενός σχολείου πραγματικά από το μηδέν. Από το 2002 τη διεύθυνση του σχολείου ανέλαβε νέος διευθυντής, ο κ. Μπούτσικος Αναστάσιος, Μαθηματικός, εξάιρετος άνθρωπος και με μεγάλη εμπειρία στη διοίκηση ενός σχολείου, ο οποίος παρέμεινε στη θέση του Διευθυντή μέχρι και το έτος 2012, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε.

Διακρίσεις μαθητών/τριών του σχολείου μας

Ο μαθητής της Β' τάξης του σχολείου μας **Θωμάς Μπουλούσης** συμμετείχε στον "Πανελλήνιο και Παγκύπριο Μουσικό Διαγωνισμό για Παιδιά και Εφήβους 2018" της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών με το έργο του "Το ξανθό παιδί" και πήρε **3ο βραβείο μελοποίησης ποιήματος** και **1ο έπαινο ενορχήστρωσης**. "Το ξανθό παιδί" είναι ποίημα του Τέλλου Άγρα που μελοποίησε και ενορχήστρωσε για τον Διαγωνισμό ο Θωμάς τον Δεκέμβριο του 2018. Η επιλογή του ποιήματος έγινε σε συνεργασία με τη φιλόλογο του σχολείου μας, Ιουλία Πλατή. Το τραγούδι παρουσιάστηκε σε Α' εκτέλεση και με νέα διευρυμένη ενορχήστρωση την Κυριακή 10 Φεβρουαρίου 2019, στις 21:00 στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης από τη Συμφωνική Ορχήστρα Νέων Μεγάρου Μουσικής

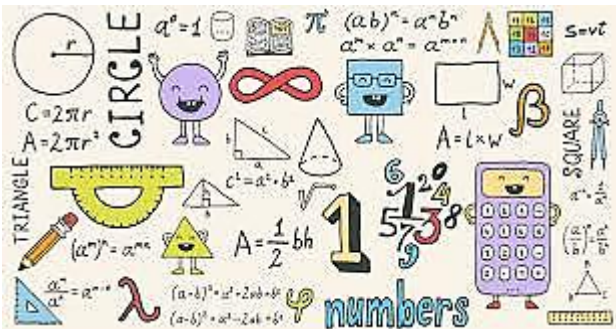
Θεσσαλονίκης "ΜΟΥΣΑ" σε συναυλία με τίτλο "Η ΜΟΥΣΑ... ΕΜΠΝΕΕΙ".

Ακούστε το τραγούδι του στη σελίδα:

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/students/awards/201819blondchild.mp3>

Διακρίσεις σε Διαγωνισμούς Μαθηματικών

Πολλές ήταν και φέτος οι επιτυχίες των μαθητών/τριών του σχολείου μας στον διαγωνισμό "Ο Θαλής" της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρίας.

Από τη Β' τάξη

ΖΙΜΠΙΛΙΔΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

ΚΑΡΑΖΑΦΕΙΡΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ

ΜΠΟΥΛΟΥΣΗΣ ΘΩΜΑΣ

Από τη Γ' τάξη

ΔΑΝΔΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΚΑΡΑΖΑΦΕΙΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΟΥΜΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΘΕΟΦΙΛΙΑ

Η επιτυχία συνεχίστηκε και στην επόμενη φάση, στον 79ο Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό στα Μαθηματικά "Ο Ευκλείδης" της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρίας για τον μαθητή της Β' τάξης **Θωμά Μπουλούση**.

Παράλληλα, οι παρακάτω μαθητές/τριες της Α' τάξης του σχολείου μας συμμετείχαν και πέτυχαν στον διαγωνισμό "Μικρός Θαλής" της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρίας. Τους/τις ευχόμαστε ακόμη μεγαλύτερες διακρίσεις στο μέλλον!

ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΔΙΑΚΡΙΣΗ
ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ	ΜΑΡΙΑ	2ο Βραβείο
ΠΑΡΙΣΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2ο Βραβείο
ΛΑΖΟΥ	ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ	Έπαινος
ΞΑΝΘΟΣ	ΠΟΛΥΜΕΡΟΣ	Έπαινος
ΠΑΡΑΣΧΑΡΑ	ΘΕΟΔΟΣΙΑ	Έπαινος
ΠΥΡΓΑΡΗ	ΜΑΡΙΑ ΑΝΝΑ	Έπαινος

Συγχαρητήρια και στους γονείς των μαθητών/τριών που συμμετείχαν στους διαγωνισμούς, γιατί στηρίζουν τα παιδιά τους στην επιλογή συμμετοχής σε τέτοιου είδους δραστηριότητες και είναι πάντα συμπαραστάτες στις προσπάθειες των παιδιών τους.

Η αξιολόγηση πρέπει να είναι "θετική". Να ενημερώνει για τα επιτεύγματα και να προτείνει λύσεις για τις αδυναμίες ή τις δυσκολίες του κάθε μαθητή.

Γ.Β.

Διακρίσεις σε Διαγωνισμούς Φυσικής

Επιτυχίες είχαμε και στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Φυσικής «Αριστοτέλης 2019» για τους μαθητές Α', Β' και Γ' Γυμνασίου που πραγματοποιήθηκε στις 13 Απριλίου 2019.

Πιο συγκεκριμένα:

1^ο βραβείο αριστείας

Τζωρτζής Γεώργιος (Α4)

Παρίσης Ιωάννης (Α4)

2^ο βραβείο αριστείας

Καραζαφείρης Στέργιος (Β2)

3^ο βραβείο αριστείας

Μπουλούσης Θωμάς (Β3)

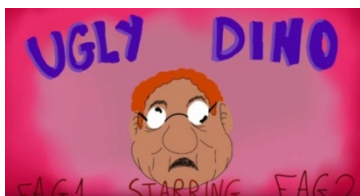

Διάκριση σε Ολυμπιάδα Χορού

Η Ευανθία Τελλίδου (Γ7) με τη χορευτική ομάδα "Dream Artists" της ΧΑΝ Ασβεστοχωρίου κατέκτησαν την 1η θέση στην Dance Olympiad στην κατηγορία Contemporary Junior Debut το Σάββατο 11 Μαΐου 2019. Σ' αυτήν την Ολυμπιάδα Χορού συμμετείχαν χορευτές και χορεύτριες από 7 χώρες.

Ταινιο... μανία

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, το σχολείο μας έδωσε το παρόν στον 9ο Διεθνή Μαθητικό Διαγωνισμό Ταινιών Μικρού Μήκους, με την ταινία *UGLY DINO (Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΣΧΗΜΟΣ ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ)*. Δημιουργήθηκε από τους μαθητές της Γ' τάξης **Κωνσταντίνο Φιρινίδη** και **Γιώργο Τσολακίδη**. Έχει ως πρωταγωνιστή έναν μικρό, άσχημο και διαφορετικό από τους άλλους δεινόσαυρο, στον οποίο ασκείται bullying. Προσπαθεί να δείξει πώς κάποιες εταιρίες εκμεταλλεύονται θέματα, όπως το bullying,

για να μπορέσουν να πουλήσουν τα προϊόντα τους. Έφτασε στην τελική φάση αξιολόγησης, ανάμεσα στις 11 καλύτερες ταινίες των Γυμνασίων, οι οποίες θα προβληθούν από τον τηλεοπτικό σταθμό της Βουλής την επόμενη τηλεοπτική σεζόν.

Δείτε την στη διεύθυνση: <https://youtu.be/zlBOoMow6IM>

Σχολικοί αθλητικοί αγώνες

Στους σχολικούς αγώνες **στίβου** Δυτικής Θεσσαλονίκης

Διακρίθηκαν οι:

Μπουντακίδης Θεοχάρης, 2η θέση στο άλμα σε μήκος

Μαματζιόλα Γεωργία, 3η θέση στη ρίψη σφαίρας

Μαργαριτίδης Άγγελος, 1η θέση στο άλμα σε ύψος

Αγγής Ντέιβιντ, 3η θέση στα 150 μ.

Κουλού Πασχαλία, 2^η θέση στα 150 μ.

Στο σχολικό πρωτάθλημα **ping pong**

την 1^η θέση πήρε ο **Αγγής Ντέιβιντ** (Γ1)

και τη 2^η θέση ο **Αγγελόπουλος Ιορδάνης** (Γ1)

Για το περιβάλλον αλλά και για τον συνάνθρωπο...

Για άλλη μία σχολική χρονιά, συλλέξαμε **πλαστικά καπάκια** στηρίζοντας την προσπάθεια της εθελοντικής περιβαλλοντικής ομάδας του νοσοκομείου "Γ. Παπανικολάου", η οποία ανακύκλωσε συνολικά 5 τόνους πλαστικά πώματα και μικρά πλαστικά μπουκαλάκια και απέκτησε 15 αναπηρικά αμαξίδια από ανακύκλωση πλαστικού και δωρεές.

Αθλητικές διακρίσεις

Ο **Βασιλειάδης Ελευθέριος (Γ1)** κατέκτησε την 3η θέση (χάλκινο μετάλλιο) σε διεθνές τουρνουά ελληνορωμαϊκής πάλης με συμμετοχή όλων των Βαλκανικών χωρών.

Ο ίδιος μαθητής μας έκανε και πάλι όλους περήφανους, κατακτώντας την 1η θέση στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ελληνορωμαϊκής Πάλης, στην κατηγορία Παμπαίδων, στα 52 κιλά.

Η μαθήτρια της Β' τάξης **Τσαντίλη Στέλλα**, αθλήτρια του Tae Kwon Do itf του αθλητικού συλλόγου ASTERAS Πεύκων, κατέκτησε:

- α) 3η θέση στο Bulgaria Open 24-25 Νοεμβρίου 2018
- β) 1η θέση στο Greek Open " European King of tae kwon do" 15-16 Δεκεμβρίου 2018
- γ) 1η θέση στο Czech Open 2-3 Μαρτίου 2019
- δ) 1η θέση στο 2ο Πανελλήνιο Κύπελλο 18 Μαΐου 2019

Ο μαθητής της Γ' τάξης **Κοκαλός Αριστείδης**, αθλητής του Tae Kwon Do, κατέκτησε την 1^η θέση στο 17th Galeb Belgrade Trophy τον Οκτώβριο 2018. Ο ίδιος μαθητής τερμάτισε 3^{ος} στα 5000 μ. στον 4^ο Λαϊκό Δρόμο «Παναγιώτης Αφαλής» που διοργάνωσε ο Δήμος Νεάπολης – Συκεών στις 7/4/2019

Ο μαθητής της Β' τάξης **Χατζέλης Αθανάσιος** πήρε την 3^η θέση σε πανελλήνιο πρωτάθλημα Tae Kwon Do.

Ο **Βασιλού Χρήστος (Β1)** συμμετείχε με τον Άρη Θεσσαλονίκης (Κ14) στο τουρνουά ποδόσφαιρου Elite Neon Cup που έγινε στο Σοφικό Κορίνθου από 24/5 -26/5/19 και αφού έπαιξαν με τις ομάδες AEK, Πανιώνιο, Goteborg (Σουηδίας), Lyngby (Δανίας), στον τελικό με τον Παναθηναϊκό, ο Άρης πήρε το κύπελλο!

Ο μαθητής της Α' τάξης **Σαμαράς Κήρυκος** έλαβε μέρος στο Πανελλήνιο πρωτάθλημα κολύμβησης και πήρε ασημένιο μετάλλιο στην πεταλούδα και δύο χάλκινα μετάλλια στα 50 μ. και στα 100 μ. ελεύθερο

Η **Κουτσοκώστα Αργυρώ**, μαθήτρια του τμήματος Α3, διακρίθηκε στους διεθνείς κολυμβητικούς αγώνες οι οποίοι διεξήχθησαν στην Καβάλα την 8-10 Φεβρουαρίου 2019, όπου κατέλαβε την 3^η θέση στα 200 μ. πρόσθιο με χρόνο 3'06".

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Η Θεατρική Ομάδα του σχολείου μας παρουσίασε φέτος τη θεατρική παράσταση: **"ΣΩΠΑ ΔΑΣΚΑΛΕ!"** (βασισμένη σε κείμενα των Νίκου Καζαντζάκη, Γεώργιου Βιζυηνού, Μενέλαου Λουντέμη, Έλλης Αλεξίου, Χρήστου Χρηστοβασίλη, Κώστα Βάρναλη) στο κλειστό Δημοτικό Θέατρο Συκεών τη Δευτέρα 8 Απριλίου 2019 και στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου την Τρίτη 28/05/2019. Υπεύθυνη εκπαιδεύτρια της Θεατρικής Ομάδας μας ήταν η **Βασίλεια Γαϊτανίδου (θεατρολόγος)** την οποία ευχαριστούμε θερμά για τη δυνατότητα που έδωσε στα παιδιά να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες και να αποκτήσουν, μεταξύ άλλων, καλύτερη αντίληψη, αυτοπεποίθηση και αυτοπειθαρχία!

Τη Θεατρική Ομάδα αποτελούν οι:

Κυριακίδου Λυδία (Α1)
Βασιλειάδης Σταμάτης (Α1)
Καψάλης Γιώργος (Α3)
Μπέκα Λαμπρινή (Α4)
Φωτιάδης Άγγελος (Α7)
Ντινιάκου Νικολέτα (Β4)
Τσίλογλου Τζένη (Γ8)

Ηχοληψία (κατά την παρουσίαση στο σχολείο):

Παπαχρήστου Χρήστος (Β4)

Εκθέσεις μαθητικών έργων

Την Τρίτη 28 Μαΐου 2019 λειτούργησαν στον αίθριο χώρο του σχολείου μας τρεις εκθέσεις με έργα των μαθητών/τριών που δημιούργησαν κατά τη διάρκεια της φετινής σχολικής χρονιάς, στα πλαίσια των μαθημάτων «Καλλιτεχνικά», «Οικιακή Οικονομία» και «Τεχνολογία».

Απολαύστε μερικά από τα έργα τους στα Καλλιτεχνικά στη σελίδα:

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819erqkallit.pdf>

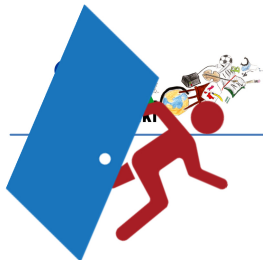
Στο πλαίσιο του μαθήματος της Οικιακής Οικονομίας και του Project Αγωγής υγείας οι μαθητές/τριες της Α' Γυμνασίου είχαν την ευκαιρία να μετατρέψουν τις θεωρητικές γνώσεις που απέκτησαν κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους σε πράξη. Ακολουθούν κάποια ενδεικτικά έργα των μαθητών. Συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά!

Δείτε τα έργα τους στη σελίδα: <http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819erqoikon.pdf>

... και κάποιες από τις κατασκευές τους στα πλαίσια του μαθήματος της Τεχνολογίας έχουν

αναρτηθεί στη σελίδα: <http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819erqtexnol.pdf>

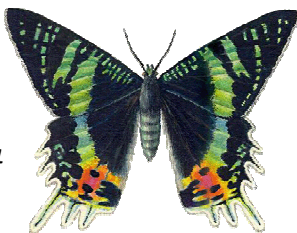
Η τελευταία μας απόδραση!

Η Γ' τάξη, πριν αποφοιτήσει από το σχολείο μας, απέδρασε για να επισκεφθεί τον **Βόλο** και τη **Σκιάθο**, από την Κυριακή 14 Απριλίου μέχρι την Τρίτη 16 Απριλίου.

Την πρώτη μέρα, μόλις φτάσαμε στον Βόλο, επισκεφτήκαμε το **Μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας Ν. & Σ. Τσαλαπάτα** και το **Εντομολογικό Μουσείο Βόλου**.

Το Εντομολογικό Μουσείο διαρκώς εμπλουτίζεται με νέα είδη και περιλαμβάνει σήμερα περίπου 100.000 έντομα διαφορετικών τάξεων. Η πλειοψηφία των εντόμων που εκτίθενται στο μουσείο είναι πεταλούδες (λεπιδόπτερα) που ανήκουν σε περισσότερα από 40.000 είδη, υποείδη και φυλές. Τα εκθέματα προέρχονται από όλες τις ηπείρους. Θαυμάσαμε την πιο όμορφη πεταλούδα στη γη, την Ουρανία (*Chrysiridia rhipheus*), η οποία ζει στη Μαδαγασκάρη.

Το μεσημέρι επισκεφτήκαμε τη **Μακρυνίτσα**, απ' όπου θαυμάσαμε την πανοραμική θέα από την κεντρική πλατεία και περιηγηθήκαμε στα σοκάκια της.

Το απογευματάκι φτάσαμε στο ξενοδοχείο μας στο κέντρο του Βόλου. Τακτοποιηθήκαμε, ξεκουραστήκαμε και ετοιμαστήκαμε για τη νυχτερινή μας έξοδο στην υπέροχη ταβέρνα με ζωντανή μουσική «Ελλάδας εικόνες». Ακολούθησε τρελό γλέντι!!!

Η πίστα δεν άδειαζε ούτε για μια στιγμή! Χασαποσέρβικα, καλαματιανά, νησιώτικα, τσιφτετέλια, ζεϊμπέκικα... χορέψαμε τα πάντα! Αλλά και ο Στέλιος από το Γ7 με την

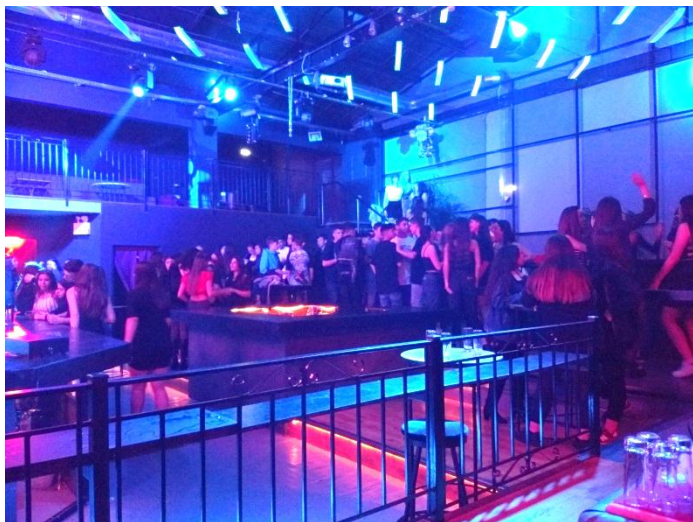
υπέροχη φωνή του, μας ταξίδεψε με το «κύμα». Απολάυστε τον κι εσείς: <https://youtu.be/DejOh0PsMZI>

Την επόμενη μέρα, ξυπνήσαμε νωρίς για να πάρουμε το καράβι από το λιμάνι του Βόλου για την όμορφη **Σκιάθο**. Δυστυχώς ο καιρός δεν ήταν σύμμαχός μας. Έβρεχε όλη τη μέρα! Στις 10.15 φτάσαμε στη Σκιάθο. Ο κεντρικός πεζόδρομος της οδού Παπαδιαμάντη, που ξεκινάει από το λιμάνι, είναι γεμάτος μικρά μαγαζάκια, μπαρ, καφετέριες και ταβέρνες. Κατά την Τουρκοκρατία το νησί χρησίμευε για τους θαλασσοπόρους ως ναυτική βάση. Φυσικό επακόλουθο είναι η αρχιτεκτονική του νησιού να έχει διαμορφωθεί ανά τους αιώνες δημιουργώντας ένα μείγμα νησιώτικου στοιχείου που δένει αρμονικά με Πηλιορείτικα και νεοκλασικά χαρακτηριστικά. Είδαμε το σπίτι-μουσείο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη (1815-1912), ο οποίος ήταν ένας από τους σπουδαιότερους λόγιους του νησιού και κατ' επέκταση της Ελλάδας. Πρόκειται για ένα απλό, λιτό οίκημα από πέτρα και ξύλο που παρουσιάζει όμως αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον. Κατόπιν, επισκεφθήκαμε τον Ιερό Ναό Αγ. Νικολάου με το περίφημο ρολόι της και θα θαυμάσουμε την υπέροχη θέα. Στη συνέχεια, κάναμε έναν κοντινό περίπατο στη μικρή χερσόνησο Μπούρτζι, που χωρίζει το παλιό από το νέο λιμάνι, στην είσοδο του οποίου βρίσκεται η προτομή του Παπαδιαμάντη, ερείπια από Ενετικό κάστρο και το παλιό σχολείο του νησιού.

Στο καράβι για τη Σκιάθο

Αργά το απόγευμα γυρίσαμε στο ξενοδοχείο μας στον Βόλο για λίγη ξεκούραση. Το κέφι απογειώθηκε το βράδυ στο club Crystal!

Την τρίτη και τελευταία μέρα της εκδρομής μας ξεκινήσαμε το πρωί για τα Άνω Λεχώνια, απ' όπου επιβιβάστηκαμε στο τρενάκι του Πηλίου, τον «Μουτζούρη» με προορισμό τις Μηλιές. Η διαδρομή με το τρενάκι ήταν υπέροχη!

Πρόκειται για μία από τις πιο στενές σιδηροδρομικές γραμμές στον κόσμο (60 εκατοστά). Ο Μουτζούρης αποτελείται από 4 βαγόνια. Η διαδρομή Άνω Λεχώνια - Μηλιές είναι μία ξεχωριστή εμπειρία, που αξίζει να τη ζήσει όποιος επισκέπτεται την περιοχή. Το θρυλικό τρενάκι διασχίζει τις κατάφυτες πλαγιές, τους καλαίσθητους παραδοσιακούς οικισμούς του Πηλίου, ενώ προσφέρει μία μαγευτική θέα προς τον Παγασητικό.

Η ταχύτητά του είναι 20 χιλιόμετρα την ώρα και διανύει μια διαδρομή συνολικού μήκους 15 χιλιομέτρων, διάρκειας 90 λεπτών. Και οι ομορφιές της διαδρομής δε σταματούν εδώ, καθώς περνάει από χαράδρες, τοξωτά γεφύρια και σήραγγες. Και κάπου εκεί, ο Μουτζούρης δίνει ραντεβού με τη μυθολογία. Το μυθικό βουνό των Κενταύρων και εξοχική κατοικία των Ολύμπιων Θεών δεν γίνεται να μη σε ταξιδέψει.

Στη, συνολικής διάρκειας 1,5 ώρας, διαδρομή με το τρενάκι, σταματήσαμε στην Άνω Γατζέα και επισκεφθήκαμε το **τοπικό Μουσείο Ελιάς και Λαδιού**.

Στεγάζεται στο ισόγειο ενός πέτρινου παραδοσιακού κτιρίου. Ο πρώτος όροφος ήταν η χειμερινή διαμονή της οικογένειας. Το ισόγειο – «κατώι» ήταν για τις διάφορες αγροτικές εργασίες, που στην πλειονότητά τους είχαν σχέση με τα ελαιοπερίβολα. Το Μουσείο περιλαμβάνει αντικείμενα που βρέθηκαν στον χώρο, όπου λειτουργούσε βιοτεχνία διαλογής, επεξεργασίας και παραγωγής ελαίων. Τα αντικείμενα εκτείνονται στο εσωτερικό κτήριο και στον αύλειο χώρο, όπου υπάρχουν πιθάρια αποθήκευσης λαδιού, διαφόρων μεγεθών, στεφάνια από κάδες (σαν ξύλινα βαρέλια, όπου παρασκευάζονται οι βρώσιμες ελιές), δόγκες (τα μακριά ξύλινα κομμάτια που κατασκευάζουν τις κάδες) και μία εντυπωσιακή κάδη ύψους 2,20 μ και διαμέτρου 3 μ, η οποία αποσυναρμολογήθηκε από τον εσωτερικό χώρο και συναρμολογήθηκε στον εξωτερικό για να λειτουργήσει για εκπαιδευτικούς σκοπούς.

Επόμενη και τελευταία μας στάση ήταν οι **Μηλιές**, ένα όμορφο και παραδοσιακό χωριό του Πηλίου.

Αλλά, όλα τα ωραία τελειώνουν κάποια στιγμή... Ήρθε η ώρα της επιστροφής.

Γύρω στις 9.30 μ.μ. βρεθήκαμε και πάλι στα Πεύκα, γεμάτοι αναμνήσεις! Περάσαμε τέλεια!!!

Μας αξίζει μια εκδρομή!!!

Τη Δευτέρα 13 Μαΐου στις 8.30 π.μ. αναχωρήσαμε από το σχολείο με πολύ κέφι και διάθεση! Γύρω στις 12 το μεσημέρι φτάσαμε στην **Κομοτηνή**.

Η Κομοτηνή είναι μια πόλη πολυπολιτισμική με έντονο τον χαρακτήρα της φοιτητούπολης. Ο πληθυσμός (55.812 κάτοικοι κατά την απογραφή του 2011) είναι εξαιρετικά πολύγλωσσος για το μέγεθός της. Αποτελείται από ντόπιους Έλληνες, Έλληνες απογόνους προσφύγων από τη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη, Έλληνες Μειονοτικούς (Τουρκόφωνους, Πομάκους και Αθίγγανους, κυρίως Μουσουλμάνους στο θρήσκευμα) και απογόνους Αρμενίων προσφύγων. Στο πανεπιστήμιό της φοιτούν περίπου 10.000 φοιτητές.

Επισκεφτήκαμε το **Ιμαρέτ**, το οποίο είναι από τα παλαιότερα σωζόμενα οθωμανικά μνημεία της Ευρώπης.

Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε το **Μουσείο Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή (Μαθηματικού)** και το **Αρχαιολογικό Μουσείο Κομοτηνής**.

Περιπλανηθήκαμε στα σοκάκια και την κεντρική πλατεία, θαυμάσαμε το Παλιό ρολόι και το Μνημείο Ηρώων «Το σπαθί», το οποίο έχει ύψος 14 μ. (όσα είναι τα μέτρα που βρίσκεται η Κομοτηνή κάτω από τη στάθμη της θάλασσας). Αρκετοί από μας δοκίμασαν το λαχματζούν, μια αραβική λεπτή πίτα με γέμιση κιμά (κάποια ψητοπωλεία το προσφέρουν και με γέμιση γύρο). Κουρασμένοι, αργά το απόγευμα φτάσαμε στο ξενοδοχείο μας για λίγη ξεκούραση και για να ετοιμαστούμε για τη βραδινή μας έξοδο.

Το βραδάκι το κέφι άναψε στην ταβέρνα «Μπιζ Μπιζέ».

Τη δεύτερη μέρα, μετά το πλούσιο πρωινό μας, αναχωρήσαμε για το **Πόρτο Λάγος**, το οποίο βρίσκεται στα όρια των νομών Ξάνθης και Ροδόπης, και συγκεκριμένα στο σημείο όπου η λίμνη Βιστωνίδα ενώνεται με το Θρακικό Πέλαγος, σε μια τοποθεσία που συνδυάζεται με τρόπο μοναδικό το πράσινο του δά-

σους και το γαλάζιο της ελληνικής θάλασσας. Η λίμνη Βιστωνίδα, η οποία είναι η τέταρτη μεγαλύτερη λίμνη στην Ελλάδα, με συνολική έκταση 45000 στρέμματα περίπου και μέσο βάθος 4 μέτρα, αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους υδροβιότοπους παγκοσμίως που προστατεύεται από τη σύμβαση Ραμσάρ (για τους Υδροβιότοπους Διεθνούς Σημασίας) με δεκάδες είδη σπάνιων πτηνών που προσελκύουν μεγάλο αριθμό τουριστών που έχουν ως χόμπι την παρατήρηση πτηνών. Αυτός είναι και ο λόγος που το Δέλτα του Νέστου και η

λίμνη Βιστωνίδα εντάσσονται στις περιοχές ειδικής προστασίας της ορνιθοπανίδας της Ε.Ε. και στο δίκτυο Natura 2000. Ο επισκέπτης μπορεί να θαυμάσει ερωδιούς και πολλά άλλα σπάνια και απειλούμενα με εξαφάνιση πουλιά στον κόσμο. Στα νερά της λίμνης συναντά κανείς εντυπωσιακούς κύκνους και πελεκάνους. Εκτός από τα πουλιά, η βίδα βρίσκεται καταφύγιο στα νερά της, ενώ στη γύρω περιοχή κρύβονται αγριόγατοι, ασβοί, τσακάλια κ.ά. Ο κόσμος των ψαριών εντυπωσιάζει με τα 21 είδη του, που έχουν καταμετρηθεί στην λίμνη και που μαζί με αυτά που εισέρχονται από τη θάλασσα ανέρχονται στα 37 είδη.

Επισκεφθήκαμε τη **Μονή του Αγ. Νικολάου** και το **Παρεκκλήσι της Παναγίας Παντάνασσας**. Η εκκλησία της Παναγίας Παντάνασσας είναι χτισμένη στο δεύτερο νησάκι που βρίσκεται απέναντι από το εκ-

κλησάκι του Αγίου Νικολάου. Μια ξύλινη γέφυρα πεζών συνδέει μεταξύ τους τα δύο εκκλησάκια και μια δεύτερη με τη στεριά.

Στη συνέχεια, κατευθυνθήκαμε προς την πόλη της **Ξάνθης**. Ο πληθυσμός της ανέρχεται σε 65.133 μόνιμους κατοίκους, σύμφωνα με την απογραφή του 2011. Την αποκαλούν «Κυρά και Αρχόντισσα της Θράκης» και «Η πόλη με τα χίλια χρώματα».

Η ανάπτυξή της άρχισε με την καλλιέργεια του καπνού τον 17ο αιώνα και τους επόμενους δύο αιώνες, η πόλη έγινε παγκοσμίως γνωστή για τον καπνό της. Την αποκαλούσαν και Μικρό Παρίσι, εξαιτίας του πλούτου που είχε εκείνη την εποχή. Την οικονομική άνθηση της πόλης σταμάτησαν η Ελ-

ληνική Επανάσταση, κατά την οποία πολλοί Ξανθιώτες συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν, και οι δυο αλληπάλληλοι σεισμοί το 1829 (Μάρτιο και Απρίλιο) που ισοπέδωσαν την πόλη και τα χωριά της περιοχής. Τότε πολλοί κάτοικοι αναγκάστηκαν να καταφύγουν νοτιότερα ιδρύοντας τη Γενισέα, που ονομάστηκε Γενιτσέ Κζαντέ, δηλ. Νέα Ξάνθη, ενώ η παλιά πόλη κράτησε την ονομασία Εσκιτζέ Κζαντέ, δηλαδή Παλιά Ξάνθη. Το 1913 με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου, όλη η Θράκη αποδόθηκε στη Βουλγαρία. Πολλοί κάτοικοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και μετακινήθηκαν σε περιοχές της Ανατολικής Μακεδονίας. Όσοι αντιστεκόταν, φυλακίζονταν και η περιουσία τους δημευόταν, ενώ πολλοί εξορίστηκαν στη Βουλγαρία. Η οριστική απελευθέρωση από τους Βούλγαρους έγινε στις 4 Οκτωβρίου 1919. Η Ξάνθη, έπειτα από 544 χρόνια τουρκικού ζυγού και βουλγαρικής κατοχής ήταν πάλι ελεύθερη και ελληνική. Στις παραμονές του Β' Παγκόσμιου Πολέμου η Ξάνθη είχε 32.000

κατοίκους και ήταν έβδομη σε πλούτο στην Ελλάδα. Οι Γερμανοί μπήκαν στην πόλη της Ξάνθης στις 8 Απριλίου 1941 και παρέμειναν έως τις 20 Απριλίου, οπότε και την παρέδωσαν στους Βούλγαρους. Οι Βούλγαροι κατέλαβαν βίαια τα δημόσια κτήρια, εκδίωξαν όλους τους Έλληνες υπαλλήλους και ανέλαβαν τη διοίκηση. Την εγκατέλειψαν στις 14 Σεπτεμβρίου 1944.

Στις αρχές της δεκαετίας του '70 η παρουσία του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης και του Δ' Σώματος Στρατού τόνωσαν την περιοχή. Από το 2000 κι έπειτα, παρατηρείται έντονη πολεοδομική δραστηριότητα, αποτέλεσμα της ανάγκης στέγασης χιλιάδων φοιτητών στις πανεπιστημιακές σχολές της πόλης. Στην Ξάνθη εδρεύει, από το 1974, η Πολυτεχνική σχολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου της Θράκης. Στο πανεπιστήμιό της φοιτούν περίπου 4.000 φοιτητές.

Επισκεφθήκαμε το μουσείο τέχνης «Το σπίτι της Σκιάς», ένα μουσείο πολύ διαφορετικό από τα άλλα. Έργα τέχνης από σκουπίδια και ανακυκλώσιμα υλικά, τα οποία φωτίζονται κατάλληλα και μετατρέπονται σε σκιές στους τοίχους. Όχι! Δεν είναι απλές μορφές ή μια απλή παράσταση. Όλα τα έργα έχουν ένα βαθύτερο νόημα, σε βάζουν να συλλογιστείς, να σκεφτείς και σου ξυπνάνε συναισθήματα.

Κατά τις 7.30 μ.μ. γυρίσαμε στο σχολείο μας, γεμάτοι αξέχαστες εμπειρίες!

Εκπαιδευτική επίσκεψη στη Γαλλία και τη Γερμανία

Φέτος στο σχολείο μας πραγματοποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, και **τρία πολιτιστικά προγράμματα** με θέματα:

Πολιτιστικά προγράμματα Γυμνασίου Πεύκων 2018-2019

Φρανκφούρτη: από τον Μεσαίωνα και τον φιλέλληνα Γκαίτε στην πόλη με τους ουρανοξύστες και την κλασική και μοντέρνα τέχνη
Ζημάνη Παρασκευή, Γερμανικής Γλώσσας ΠΕ07

Μεσαιωνικά κάστρα, μεσαιωνική μουσική και όργανα: εκεί όπου το παραμύθι ξεκινά
Παπαναστασίου Δήμητρα, Μουσικός ΠΕ16

Αλσατία, μία περιοχή με διπλή προσωπικότητα
Παπαδοπούλου Μαρία, Γαλλικής Γλώσσας ΠΕ05

Στα προγράμματα αυτά συμμετείχαν συνολικά 55 μαθητές και μαθήτριες της Γ' τάξης του σχολείου μας.

Σκοπός των πολιτιστικών προγραμμάτων είναι:

- ✓ να δουλέψουν οι μαθητές επάνω σε ένα θέμα που τους ενδιαφέρει,
- ✓ να εργαστούν ομαδοσυνεργατικά, βιωματικά και διερευνητικά, αναλαμβάνοντας ρόλους, και
- ✓ να αναπτύξουν κοινωνικές δεξιότητες (συνεργασία, επιχειρηματολογία, λήψη αποφάσεων).

Οι μαθητές συγκεντρώνονταν εκτός σχολικού ωραρίου μία φορά την εβδομάδα και ασχολούνταν με τα υποθέματα των πολιτιστικών προγραμμάτων υπό την καθοδήγηση των υπεύθυνων καθηγητριών. Εκπονούσαν μικρές εργασίες και τις παρουσίαζαν στη δική τους ομάδα.

Στα πλαίσια αυτών των προγραμμάτων πραγματοποιήθηκε μία 5ήμερη εκπαιδευτική εκδρομή στο Στρασβούργο, την Καρλσρούη και τη Φρανκφούρτη (02-06/04/2019).

Άφιξη στη Βασιλεία

Αφού προσγειωθήκαμε στη Βασιλεία, ξεναγηθήκαμε στην πόλη και κατευθυνθήκαμε προς την Αλσατία και συγκεκριμένα την πόλη Κολμάρ. Η πόλη βρίσκεται στον Δρόμο του Κρασιού (Route de Vin), αποτελώντας την "πρωτεύουσα" των αλσατικών κρασιών (capitale des vins d'Alsace). Κατόπιν επισκεφτήκαμε την πρωτεύουσα της Αλσατίας, το Στρασβούργο, όπου ξεναγηθήκαμε στο Ευρωκοινοβούλιο, περπατήσαμε στην Μικρή Γαλλία (Petite France), θαυμάσαμε τον καθεδρικό ναό (Notre Dame) και κάναμε και βόλτα με το ποταμόπλοιο.

Βόλτα με το ποταμόπλοιο

Ευρωκοινοβούλιο

Η επόμενη στάση της εκδρομής μας ήταν η γερμανική πόλη Καρλσρούη (Karlsruhe). Επισκεφτήκαμε το Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών Καρλσρούης (Hochschule Karlsruhe – Technik und Wirtschaft), όπου οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να ενημερωθούν για το πρόγραμμα σπουδών του πανεπιστημίου, να ξεναγηθούν από φοιτητές και καθηγητές σε χώρους του πανεπιστημίου και να πάρουν μέρος σε διάφορες δραστηριότητες, όπως να φτιάξουν

μόνοι τους παγωτό. Επίσης, έζησαν την εμπειρία να γευματίσουν στη φοιτητική λέσχη μαζί με τους υπόλοιπους Γερμανούς φοιτητές.

Μετά από πρόσκληση που έλαβε το σχολείο μας από το Ελληνικό Γυμνάσιο – Λύκειο Φρανκφούρτης, μας δόθηκε η ευκαιρία να επισκεφτούμε αυτήν την όμορφη πόλη της Γερμανίας, που συνδυάζει το παραδοσιακό με το μοντέρνο.

Ξεναγηθήκαμε στο μεσαιωνικό κέντρο της πόλης και επισκεφτήκαμε το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Σένκενμπεργκ (Sencken-

bergmuseum), όπου οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να δουν δεινόσαυρους σε φυσικό μέγεθος και να παίξουν διαδραστικά παιχνίδια.

Ο ζωολογικός κήπος της Φρανκφούρτης ήταν ένα από πιο εντυπωσιακά αξιοθέατα, γιατί φιλοξενεί από μεγάλα ζώα της ζούγκλας μέχρι πτηνά, ερπετά και ψάρια. Επίσης, επισκεφτήκαμε το σπίτι όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε η Γκαίτε.

Κατά την επίσκεψή μας στο Ελληνικό Γυμνάσιο – Λύκειο της Φρανκφούρτης, μας δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά τη λειτουργία ενός ελληνικού σχολείου στο εξωτερικό, να ανταλλάξουμε απόψεις και να κάνουμε νέες γνωριμίες. Παρουσιάσαμε ένα βίντεο του σχολείου μας και έναν χαιρετισμό που απηύθυνε η διευθύντριά μας κα Χρύσα Παπαγεωργίου – Τζικουδή. Παρακολούθησε την παρουσίαση του σχολείου και τον χαιρετισμό: <https://youtu.be/IIYcsJKyfwE>

Επίσης, κάποιες μαθήτρίες παρουσίασαν εργασίες που αφορούσαν το θέμα, με το οποίο ασχολήθηκαν όλη τη χρονιά.

Στη μαγευτική και ρομαντική Χαϊδελβέργη ανεβήκαμε με το τελεφερίκ στο μεσαιωνικό κάστρο και θαυμάσαμε την θέα από ψηλά στην πόλη και τον ποταμό Νέκαρ με τις πολλές γέφυρες.

Στο μουσείο της Μερσεντές είχαμε την ευκαιρία να δούμε την ιστορία της αυτοκινητοβιομηχανίας αλλά και σημαντικά ιστορικά γεγονότα που σημάδεψαν τον κόσμο.

Κάπου εδώ το ταξίδι αυτό υποτίθεται πως έφτανε στο τέλος του, όμως λόγω καθυστέρησης που δεν οφειλόταν σε εμάς, χάσαμε την πτήση της επιστροφής μας και έτσι επιστρέψαμε στην Ελλάδα μετά από δύο μέρες ακτοπλοϊκώς.

Η γεύση που μας άφησαν τα προγράμματα αυτά είναι πολύ γλυκιά. Βιώσαμε μια **εξαιρετική εμπειρία**, γνωρίσαμε νέες χώρες, εξασκήσαμε τις γνώσεις μας στις ξένες γλώσσες και ζήσαμε από κοντά (με την εκπαιδευτική επίσκεψη) έναν τρόπο ζωής διαφορετικό από τον δικό μας. Αυτό μας έδωσε τη δυνατότητα να **διευρύνουμε τους ορίζοντές μας** και να αποκτήσουμε εμπειρίες που θα μας μείνουν χαραγμένες μια ζωή μέσα μας.

Ζημάνη Π., Παπαδοπούλου Μ., Παπαναστασίου Δ., Πεταλάς Ι.

(συνέχεια από τη σελ. 3)

Ερώτηση 5: Πότε στεγάστηκε στο κτίριο που βρισκόμαστε σήμερα; Περιγράψτε τα συναισθήματά σας, όταν βρεθήκατε στο νέο διδακτήριο.

Η στέγαση του Γυμνασίου Πεύκων στο κτίριο που βρισκόμαστε σήμερα έγινε κατά το σχολικό έτος 2006-2007, αφού περιπλανηθήκαμε όλα αυτά τα χρόνια σε ακατάλληλα κτίρια (κτίριο Καλογραιών), καταφύγαμε σε εμβολωματικές λύσεις (προσθήκη προκατασκευασμένων πλαστικών αιθουσών Kibo) και φιλοξενηθήκαμε στα παλιά κτίρια Δημοτικών σχολείων της περιοχής, όταν αυτά μετακινήθηκαν σε νέα κτίρια που κατασκευάστηκαν για να καλύψουν τις στεγαστικές ανάγκες των μαθητών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Φυσικά, τα συναισθήματά μας δεν περιγράφονται, όταν μετά από αυτή την «Οδύσεια» βρεθήκαμε σ' αυτό το παλάτι, ένα υπέροχο κτίριο με ευρωπαϊκές προδιαγραφές, λειτουργικό, με άριστη υλικοτεχνική υποδομή και εξοπλισμένο με σύγχρονα οπτικοακουστικά μέσα διδασκαλίας, με μεγάλες φωτεινές αίθουσες διδασκαλίας, με αίθουσα Φυσικής – Χημείας, αίθουσα Η/Υ, αίθουσα τεχνολογίας, βιβλιοθήκη και αίθουσα εκδηλώσεων.

Ερώτηση 6: Οι αλλαγές στο νέο κτιριακό συγκρότημα σαφώς ήταν πολλές και οι συνθήκες πολύ καλύτερες. Ωστόσο, αμέσως ανέκυψαν νέα προβλήματα. Μιλήστε μας γι' αυτά.

Μετά τον πρώτο ενθουσιασμό όμως άρχισαν να εμφανίζονται νέα προβλήματα. Το νέο διδακτήριο διέθετε δώδεκα αίθουσες διδασκαλίας αλλά όταν αυτό παραδόθηκε για χρήση, το Γυμνάσιο Πεύκων αριθμούσε ήδη 14 τμήματα. Έτσι, η αίθουσα που προοριζόταν για βιβλιοθήκη και η αίθουσα τεχνολογίας έγιναν αίθουσες διδασκαλίας για να καλυφθούν οι ανάγκες. Μάλιστα, καθώς ο αριθμός των μαθητών συνέχισε να αυξάνεται με ρυθμό περίπου 50 μαθητών κάθε χρόνο, βρεθήκαμε τα αμέσως επόμενα χρόνια να αναζητούμε και πάλι

νέες αίθουσες. Άρχισε το στήσιμο “κουτιών” (προκατασκευασμένων αιθουσών) στην αυλή του σχολείου, ενώ από το σχολικό έτος 2013-2014 ένα μέρος του σχολείου μας (4 τμήματα) λειτουργεί σε παράρτημα, ένα παρακείμενο κτίριο, το οποίο αρχικά κατασκευάστηκε για να στεγάσει νηπιαγωγείο και το οποίο για κάποιο χρονικό διάστημα κάλυψε τις ανάγκες λειτουργίας του Λυκείου των Πεύκων μέχρι να αποκτήσει και αυτό το νέο του σύγχρονο διδακτήριο.

Ερώτηση 7: Υπηρετήσατε και εσείς το σχολείο μας, για πολλά χρόνια, από τη θέση του υποδιευθυντή, αλλά πρόσφατα, και του διευθυντή. Ως μαθητής, για παράδειγμα στην ηλικία μας, είχατε φαντασθεί κάτι τέτοιο;

Για να είμαι ειλικρινής, άλλα ήταν τα όνειρα και τα σχέδιά μου που έκανα για το μέλλον όταν ήμουν στην ηλικία σας. Ωστόσο, από μικρός ήμουν ιδιαίτερα μεθοδικός και οργανωτικός, με αυξημένο το αίσθημα της ευθύνης και της πειθαρχίας, ιδιότητες που με βοήθησαν στην άσκηση των διοικητικών καθηκόντων μου από τη θέση του Υποδιευθυντή και αργότερα του Διευθυντή του σχολείου μας. Στις θέσεις αυτές, που είχα την τιμή να υπηρετήσω, οφείλω να πω ότι με οδήγησε το αίσθημα προσφοράς που πάντα με διακατείχε.

Ερώτηση 8: Για ποιο από τα προβλήματα που επιλύσατε αισθάνεστε υπερήφανος;

Μια από τις προτεραιότητες στην οργάνωση του σχολείου μας ήταν να το εξοπλίσουμε με τα απαραίτητα υλικοτεχνικά μέσα, ώστε να γίνει πιο ενδιαφέρουσα και μεθοδική η διδασκαλία των μαθημάτων και να εξυπηρετούνται οι ανάγκες διαφόρων εκπαιδευτικών και εορταστικών εκδηλώσεων. Το έργο αυτό δεν είναι ατομικό, αλλά προέκυψε από τη συνεργασία με τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς, το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων και τις τοπικές αρχές και έτσι μπορούμε πράγματι να είμαστε όλοι υπερήφανοι ότι έχουμε ένα

σύγχρονο και οργανωμένο σχολείο που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της εκπαίδευσης.

Ερώτηση 9: Είστε πολλά χρόνια στην εκπαίδευση. Πώς κρίνετε το επίπεδο των μαθητών στο πέρασμα του χρόνου; Πόσο διαφορετικοί είναι οι σημερινοί μαθητές από τους παλαιότερους; Διαπιστώνετε αλλαγές από γενιά σε γενιά;

Η αλήθεια είναι ότι πάντα υπήρχαν και συνεχίζουν να υπάρχουν μαθητές με ιδιαίτερη έφεση στα γράμματα και αυτοί που δεν τα κατάφερναν και τόσο καλά. Αυτό που χαρακτηρίζει όμως τη σημερινή κατάσταση είναι μια απαξίωση του σχολείου και του εκπαιδευτικού έργου. Το επίπεδο των γνώσεων των μαθητών είναι πράγματι πεσμένο. Μάρτυρες γι' αυτό είναι οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, που βλέπουν γενιά με γενιά κάτι να αλλάζει μέσα στην τάξη, χωρίς ωστόσο να είναι ξεκάθαρο όχι μόνο τι φταίει γι' αυτό, αλλά και τι είναι αυτό που αλλάζει. Αν επιχειρήσουμε να κάνουμε συγκρίσεις των σημερινών με τους παλαιότερους μαθητές θα βρούμε πράγματι διαφορές και στη συμπεριφορά και στην ανταπόκρισή τους στις απαιτήσεις του σχολείου. Όμως είναι οι εποχές που αλλάζουν, είναι οι απαιτήσεις και οι ανάγκες της κοινωνίας, είναι τα κίνητρα και οι ευκαιρίες που αναγκάζουν τους μαθητές να προσαρμόζονται στις εκάστοτε συνθήκες.

Ερώτηση 10: Με ποια συναισθήματα θυμάστε το πρώτο σας μάθημα σε αίθουσα διδασκαλίας;

Μπορώ να πω ότι με διακατείχαν τα ίδια συναισθήματα που νιώθει ο μαθητής, ο οποίος πάει για πρώτη φορά στο σχολείο. Ανάμεικτα συναισθήματα άγχους και αγωνίας για το πώς θα ανταπεξέλθω στις απαιτήσεις του μαθήματος, ποια θα είναι η σχέση μου με τους μαθητές μου, αν θα καταφέρω να τους κεντρίσω το ενδιαφέρον για το μάθημα. Γρήγορα όμως, τα συναισθήματα αυτά έδωσαν τη θέση τους σε πιο ισχυρά, όπως αυτά της δημιουργικής προσφοράς,

της διδασκαλίας και της διαπαιδαγώγησης. Είναι σημαντικό να γνωρίζεις ότι μέσα από το λειτούργημα του δασκάλου συμβάλεις και εσύ στη μόρφωση, στην εκπαίδευση και στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των μαθητών σου.

Ερώτηση 11: Ποιο είναι το πιο δυσάρεστο, αλλά και το πιο ευχάριστο που έρχεται στη μνήμη σας, στη διάρκεια της εκπαιδευτικής σας θητείας;

Το πιο δυσάρεστο αλλά και ταυτόχρονα το πιο όμορφο περιστατικό που έρχεται στη μνήμη μου έχει να κάνει με έναν μαθητή στα πρώτα χρόνια της εκπαιδευτικής μου θητείας. Ήταν Σεπτέμβριος μήνας όταν παρουσιάστηκα με μετάθεση σε ένα Επαγγελματικό Λύκειο και ο Διευθυντής μου ανέθεσε να εξετάσω τους παραπεμπόμενους μαθητές στο μάθημα της Φυσικής. Μεταξύ των μαθητών ήταν ένας ιδιαίτερα προκλητικός νεαρός, ο οποίος αρνήθηκε να απαντήσει στις ερωτήσεις που του έκανα κατά την προφορική εξέταση, ενώ κυριολεκτικά μου πέταξε μια κενή κόλλα κατά τη γραπτή εξέταση. Στην παρατήρηση που του έκανα ότι το αποτέλεσμα θα ήταν απορριπτικό μου απάντησε προκλητικά και με απειλητική διάθεση ότι έπρεπε να τον περάσω. Δυστυχώς βρέθηκα στη δυσάρεστη θέση να απορρίψω τον μαθητή. Όταν ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα και ο μαθητής αυτός έμαθε ότι απορρίφθηκε ήρθε στο σχολείο με τη συνοδεία της μητέρας του και εκλιπαρούσε για αλλαγή του απορριπτικού αποτελέσματος, πράγμα το οποίο ήταν αδύνατο, διότι είχε ήδη γραφεί στο πρακτικό του σχολείου. Άρχισε λοιπόν να φωνάζει και να απειλεί, ενώ η μητέρα του κλαίγοντας παρακαλούσε να κάνουμε κάτι ώστε να μη διακόψει το σχολείο, γιατί είχε μπλέξει με αλητοπαρέες και φοβόταν ότι θα έπαιρνε στραβό δρόμο. Με τα χίλια ζόρια τότε κατάφερα να μιλήσω ιδιαιτέρως στο μαθητή και μετά από αρκετή ώρα προσπαθειών κατάφερα να τον πείσω να μη διακόψει το σχολείο, να επαναλάβει την τάξη και να προσπαθήσει

να αποδείξει στον εαυτό του αλλά και στους άλλους ότι μπορεί να τα καταφέρει. Πράγματι, ο μαθητής αυτός συνέχισε τελικά τις σπουδές του, έκανε σημαντική προσπάθεια, έγινε ένας από τους καλύτερους μαθητές μου, και μάλιστα τελικά κατάφερε να περάσει με πολύ καλή βαθμολογία σε σχολή των ΤΕΙ που τον ενδιέφερε. Αυτό που με συγκίνησε όμως περισσότερο ήταν το ότι όταν έμαθε για την επιτυχία του, ήρθε πρώτα να το ανακοινώσει σε μένα και αφού με αγκάλιασε, με ευχαρίστησε από καρδιάς που τον βοήθησα να πιστέψει στον εαυτό του και στις δυνατότητές του και να πετύχει στον στόχο του.

Ερώτηση 12: Στη διάρκεια της σταδιοδρομίας σας στην εκπαίδευση υπήρξε κάποια χρονιά που ξεχώρισε και για ποιους λόγους;

Ξεχωριστή ήταν η χρονιά που παραδόθηκε το νέο διδακτήριο, το οποίο περιμέναμε με λαχτάρα όλοι μας, για να λειτουργήσουμε επιτέλους σε ένα άνετο, πολιτισμένο περιβάλλον, μετά από τις ταλαιπωρίες των προηγούμενων χρόνων.

Ερώτηση 13: Πώς θα χαρακτηρίζατε τη σχέση σας με τους μαθητές σας και πώς τη σχέση σας με τους συναδέλφους σας;

Έχω την άποψη ότι η σχέση του δασκάλου με τους μαθητές είναι αμφίδρομη. Συνήθως εισπράττεις αυτό που δίνεις. Βέβαια, αρκετές φορές τα παιδιά με τον αυθορμητισμό που τα διακατέχει και την ορμή και την ενέργεια που τα πλημμυρίζει, ξεφεύγουν από τα όρια. Ο ρόλος μας είναι να τους καθοδηγήσουμε, να βάλουμε τα όρια και να τους διδάξουμε αρχές και αξίες. Μπορώ να πω λοιπόν ότι οι σχέσεις μου με τους μαθητές, όλα αυτά τα χρόνια ήταν πολύ καλές, χωρίς ιδιαίτερες εντάσεις και κόντρες. Άριστες, επίσης, ήταν πάντα και οι σχέσεις μου με τους συναδέλφους και συνεργάτες, τους οποίους τιμώ και υπολήπτομαι.

Ερώτηση 14: Πώς νιώθατε κάθε φορά που αποχαιρετούσατε από το Γυμνάσιο αγαπημένους σας μαθη-

τές; Έχετε νιώσει υπερήφανος για κάποιους από αυτούς;

Είναι ανάμεικτα τα συναισθήματα που νιώθεις, καθώς μέσα στην τριχρονή πορεία των μαθητών στο Γυμνάσιο, επέρχεται ένα δέσιμο και μια οικειότητα τέτοια που μας φορτίζει έντονα συγκινησιακά κάθε φορά που τους αποχαιρετούμε. Από την άλλη μεριά όμως, είναι η χαρά και η ικανοποίηση που νιώθεις καθώς τους βλέπεις να ανοίγουν τα φτερά τους για νέους δρόμους που θα τους οδηγήσουν στην κατάκτηση των στόχων και την εκπλήρωση των ονείρων τους. Και φυσικά νιώθουμε υπερήφανοι όταν μαθαίνουμε για τις επιτυχίες των μαθητών μας, καθώς αισθανόμαστε ότι ίσως συμβάλαμε και εμείς σ' αυτό. Αν πρέπει να αναφερθώ σε συγκεκριμένα πρόσωπα επιτρέψτε μου να κάνω μια διάκριση για έναν μαθητή, ο οποίος έκανε περήφανους όλους εμάς που είχαμε την τύχη να τον έχουμε στην τάξη, αλλά πρωτίστως την οικογένειά του αλλά και όλη την τοπική κοινωνία. Πρόκειται για τον Αργύρη Κουμτζή, ένα παιδί με μειωμένη όραση αλλά με πολλά όνειρα, αυξημένη ευθύνη και αστείρευτη δύναμη, ο οποίος κατάφερε να ξεπεράσει τα όποια πρακτικά προβλήματα και να αριστεύσει σε όλα τα επίπεδα της εκπαιδευτικής κλίμακας. Πτυχιούχος πλέον με άριστα του Φυσικού τμήματος του Α.Π.Θ., με ένα ιδιαίτερα πλούσιο βιογραφικό και με μεγάλη ερευνητική δραστηριότητα επιλέχθηκε μεταξύ 400 υποψηφίων και κέρδισε μια υποτροφία 4 ετών για να ολοκληρώσει τις Διδακτορικές σπουδές του σε ένα από τα μεγαλύτερα παγκοσμίως Ινστιτούτα Ηλιακής και Διαστημικής Φυσικής του πανεπιστημίου Gottingen στη Γερμανία. Ο Αργύρης όχι μόνο μας έκανε υπερήφανους, αλλά μας δίδαξε ότι ο άνθρωπος, όταν έχει τη θέληση, μπορεί να πραγματοποιήσει τα όνειρά του ξεπερνώντας τα όποια προβλήματα και υπερπηδώντας κάθε εμπόδιο. Του εύχομαι ολόψυχα να συνεχίσει με την ίδια δύναμη, να επιτύχει όλα του τα όνειρα και να απο-

τελέσει φωτεινό παράδειγμα για όλους μας και κυρίως για τα νέα παιδιά.

Ερώτηση 15: Η συνεργασία και η συνύπαρξη με νέους έχει επιδράσει στη ζωή σας; Ποια θεωρείτε ότι είναι η ανταμοιβή του δασκάλου;

Όπως ανέφερα και παραπάνω, η σχέση του δασκάλου με τους μαθητές του είναι αμφίδρομη. Διδάσκεις, αλλά ταυτόχρονα αφουγκράζεσαι και μετέχεις στις αγωνίες και τους προβληματισμούς των νέων, ρουφάς απ' την ενέργειά τους και αυτοί αντλούν από την πείρα σου, συνυπάρχεις με μια γενιά μακρινή από τη δική σου, της οποίας το πνεύμα δεν σ' αφήνει ποτέ να γεράσεις και σου δίνει τη δύναμη να ονειρεύεσαι μαζί τους για ένα καλύτερο αύριο.

Ερώτηση 16: Από την εμπειρία σας κρίνετε ότι τους μαθητές τους πλησιάζει περισσότερο ένας καθηγητής με πείρα ή ένας νέος σε ηλικία;

Σίγουρα ένας νέος καθηγητής είναι πιο κοντά ηλικιακά με τους μαθητές του και μπορεί να τους πλησιάσει πιο εύκολα και να τους κάνει να νιώθουν πιο άνετα μαζί του. Ωστόσο, πιστεύω ότι και η εμπειρία και η ωριμότητα ενός μεγαλύτερου καθηγητή μπορεί να αμβλύνει την απόσταση μεταξύ των γενεών.

Ερώτηση 17: Αν έπρεπε να περιγράψετε με λίγα λόγια το έργο, την προσφορά του Γυμνασίου Πεύκων, από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, τι θα λέγατε;

Το Γυμνάσιό μας διανύει ήδη το 18^ο έτος της λειτουργίας του. Στο διάστημα αυτό πάνω από 6000 μαθητές φοίτησαν στο σχολείο μας. Όλοι εμείς που υπηρετήσαμε στο σχολείο αυτό, προσπαθήσαμε, υπερβαίνοντας τα όποια προβλήματα των υποδομών, της ακαταλληλότητας των αιθουσών, της ανεπάρκειας εποπτικών μέσων, αλλά και του τεράστιου μαθητικού δυναμικού στα τελευταία χρόνια, να προσφέρουμε στους μαθητές μας τη γνώση, την αγωγή και τα εφόδια που χρειάζονται για να γίνουν χρήσιμοι στον εαυτό τους και

στην κοινωνία. Ελπίζω, έστω και στο ελάχιστο, να καταφέραμε να πετύχουμε στο έργο μας.

Ερώτηση 18: Τι αγαπήσατε πιο πολύ στο σχολείο αυτό;

Στη μακρόχρονη εκπαιδευτική μου διαδρομή πέρασα από πολλά σχολεία. Το σχολείο αυτό ήταν ο τελευταίος, αλλά και ο πιο σημαντικός σταθμός αυτής της διαδρομής. Η τοποθέτησή μου στο Γυμνάσιο Πεύκων συνέπεσε με την έναρξη λειτουργίας του σχολείου. Μεγαλώσαμε μαζί με το σχολείο αυτό. Μαζί με μια ομάδα συναδέλφων το στήσαμε από την αρχή, το βλέπαμε να μεγαλώνει μαζί με τα προβλήματά του, παλεύαμε να βρούμε λύσεις και να κάνουμε το έργο μας κατά το δυνατό ενδιαφέρον και αποδοτικό, δώσαμε ψυχή. Το αγάπησα πραγματικά αυτό το σχολείο, όπως ο γονιός που βλέπει το παιδί του να μεγαλώνει σιγά σιγά, να προσπαθεί να σταθεί στα πόδια του, να βρει το βηματισμό του. Πραγματικά θα μου λείψει, όταν έρθει η ώρα να αποσυρθώ από την ενεργό δράση.

Ερώτηση 19: Αν γύριζε ο χρόνος πίσω, θα κάνατε κάτι διαφορετικά;

Ειλικρινά δεν ξέρω τι θα έκανα αν γύριζε ο χρόνος πίσω και ξεκινούσα από την αρχή. Αυτό που μπορώ να πω όμως με σιγουριά είναι ότι δεν μετάνιωσα ποτέ για την επιλογή μου να υπηρετήσω στον χώρο της εκπαίδευσης. Ό,τι έκανα το έκανα με πολύ αγάπη, σεβασμό και υπευθυνότητα, γιατί πάντα πίστευα ότι η παιδεία είναι το μοναδικό όπλο που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Η αίσθηση ότι συμμετέχεις στη διάπλαση του νου και του χαρακτήρα παιδιών που βρίσκονται στο ξεκίνημα της ζωής τους και ότι τους προσφέρεις εφόδια για τη ζωή τους είναι κάτι που σε γεμίζει. Θα αισθανόμουν ευτυχής, αν πραγματικά

κατάφερα να εμπνεύσω κάποιους από τους μαθητές μου, να βγάλω τον καλύτερο εαυτό τους και να τους κάνω να πιστέψουν στις ικανότητές τους.

Ερώτηση 20: Τι θα συμβουλευάτε στους σημερινούς μαθητές;

Μάθετε να ονειρεύεστε. Αλλά μην μείνετε μόνο στα όνειρα. Παλέψτε για να τα κατακτήσετε. Μέσα από τον κόπο για την επίτευξη των στόχων σας θα βιώσετε τη χαρά της δημιουργίας.

Επιτρέψτε μου να κλείσω με τους στίχους ενός Ινδού ποιητή και λογοτέχνη, του Ραμπιντράναθ Ταγκόρ που με γοήτευσε όταν ήμουν στην ηλικία σας: «Κοιμόμουν κι ονειρεύτηκα πως η ζωή είναι χαρά. Ξύπνησα και είδα πως η ζωή είναι κόπος. Πάλεψα κι αγωνίστηκα και είδα πως ο κόπος είναι χαρά».

Ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο που διαθέσατε και για όσα πολύτιμα μοιραστήκατε μαζί μας.

Οι μαθητές/τριες:

Θεοδωρίδης Θεόδωρος Β2,
Καρυτόπουλος Γιώργος Β2

Τόττα Παναγιώτα Β6,
Τσιρογιάννη Μαριλία Β6

Απόδραση στο Άλσος Δελασάλ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Αρχικά μας πληροφόρησε για την ιστορία του Ρετζικίου, το οποίο στα χρόνια της Τουρκοκρατίας λεγόταν «Γιουρεντζίκ». Η λέξη προέρχεται από την παράφραση της παλαιoturκικής λέξης Ουρεντζίκ (Örencik ή Urendjick) που σημαίνει *μικρός παράδεισος*. Κατά τον 17^ο αιώνα το Ρετζίκι είχε γίνει ένα κοσμικό, και πολυτελές κέντρο παραθερισμού, όπου έκαναν τις διακοπές τους οι πρόξενοι ευρωπαϊκών κρατών.

Το Άλσος Δελασάλ, που βρίσκεται στο κεντρικότερο σημείο της Κοινότητας Πεύκων, δημιουργήθηκε το 1825 από τον Djock Abbott, ο οποίος, με την εργασία 500 αρχιτεκτόνων, μηχανικών, οικοδόμων και κηπουρών, ξόδεψε 1 εκ. τουρκικές λίρες, διαμόρφωσε το κτήμα που κληρονόμησε από τον παππού του Barthelemy και το μετέτρεψε σε θέ-

Λέγεται ότι υπήρχαν περί τα 300 είδη δένδρων και φυτών στο κτήμα: διόσποροι από την Αμερική, κέδροι και πεύκα από το Λίβανο, συκιές και αμπέλια από τη Σμύρνη, βελανιδιές και πλάτανοι από την Ιταλία, φλαμουριές, καραγάτσια, σφένδαμνοι, μουριές, φιστικιές, μηλιές, αχλαδιές, δαμασκηνιές, αμυγδαλιές, καστανιές, φτελιές, κυπαρίσσια, λωτοί, κουμαριές, κρانيές, και άλλα. Μάλιστα υπάρχει και μια μεγάλη φουντουκιά, ύψους περίπου 7 μέτρων, κοντά στην είσοδο του νέου

ρετρο. Σύμφωνα με γραπτές μαρτυρίες «το κτήμα του Ντζεκ Άμποτ ήταν μαγευτικό, μια ζούγκλα από τεράστια δέντρα, κυρίως βελανιδιές και πλάτανοι της Ιταλίας, και άλλα είδη εισαγμένα από το εξωτερικό...». Σύμφωνα με μαρτυρίες από την Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων ο τριώροφος πύργος που βρίσκεται κλειστού γυμναστηρίου του ΔΕΛΑ-να με γραπτές μαρτυρίες «το κτήμα του Ντζεκ Άμποτ ήταν μαγευτικό, μια ζούγκλα από τεράστια δέντρα, κυρίως βελανιδιές και πλάτανοι της Ιταλίας, και άλλα είδη εισαγμένα από το εξωτερικό...». Το πότισμα γινόταν με το νερό από τις πηγές του Ρετζικίου που μεταφέρονταν με πηλοσωλήνες. Μεταξύ των δένδρων υπάρχει και μία βελανιδιά ηλικίας πάνω από 300 χρόνια, που από μόνη της αποτελεί μνημείο της φύσης.

Σύμφωνα με μαρτυρίες από την Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων ο τριώροφος πύργος που βρίσκεται

εκεί κατασκευάστηκε τον 18^ο αι. και άρα είναι παλαιότερος από τη δημιουργία του Δάσους από τον Άμποτ το 1825. Είναι ένα από ενδιαφέροντα αρχιτεκτονικά στοιχεία του δάσους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου μας, που και τη φετινή χρονιά δέχθηκε ένα σημαντικό μέρος των εσόδων του για την αγορά δύο ηλεκτρονικών συστημάτων (βιντεοπροβολέων και ηλεκτρονικών υπολογιστών) καθώς και ενός ηλεκτρικού πιάνου. Τους ευχαριστούμε για τη στήριξη που μας παρέχουν, υλική και όχι μόνο, όποτε το ζητήσουμε! Ευχαριστούμε επίσης, τον Δήμο Νεάπολης-Συκεών, για την αγορά άλλων δύο συστημάτων (βιντεοπροβολέων και ηλεκτρονικών υπολογιστών) που τοποθετήθηκαν, επίσης, σε άλλες δύο αίθουσες διδασκαλίας.

ΤΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΠΟΡ- ΡΙΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΟΙΚΟ- ΚΥΡΙΩΝ;

Παρόλο που τα αστικά απόβλητα, δηλαδή τα απορρίμματα των νοικοκυριών, αποτελούν μόνον το 10% από τους συνολικά 2.5 δισεκατομμύρια τόνους αποβλήτων που παράγονται ετησίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι αρκετά ορατά και πολύπλοκα από τη φύση τους. Τη φετινή χρονιά μελετήσαμε λίγο τις μεθόδους διαχείρισης αυτών των αποβλήτων σε ένα πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης της Β' τάξης με τίτλο «Στερεά απορρίμματα: Εχθρός του περιβάλλοντος ή πολύτιμος φίλος; Ανακύκλωση - κομποστοποίηση».

Πρωταρχικός στόχος βέβαια της Ε.Ε. είναι να μην υπάρχουν τόσα απόβλητα. Στη συνέχεια είναι η κατά το δυνατόν επαναχρησιμοποίησή τους. Εάν δεν υπάρχει ούτε αυτή η δυνατότητα, η Ε.Ε. προτείνει και ενθαρρύνει την ανακύκλωση των αποβλήτων (συμπεριλαμβανομένης και της κομποστοποίησης), σε συνδυασμό με τη χρήση τους για την παραγωγή ενέργειας. Η χειρότερη τελικά λύση για το περιβάλλον και την υγεία είναι η απλή υγειονομική ταφή των αποβλήτων, η οποία λέγεται και τελική

διάθεση, παρότι αυτή είναι φθηνότερη από τις προηγούμενες επιλογές. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία του 2016, το 47% όλων των αστικών αποβλήτων στην ΕΕ ανακυκλώνεται ή κομποστοποιείται. Οι πρακτικές διαχείρισης αποβλήτων ποικίλλουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, ενώ αρκετές χώρες εξακολουθούν να βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στην υγειονομική ταφή των δημοτικών τους αποβλήτων.

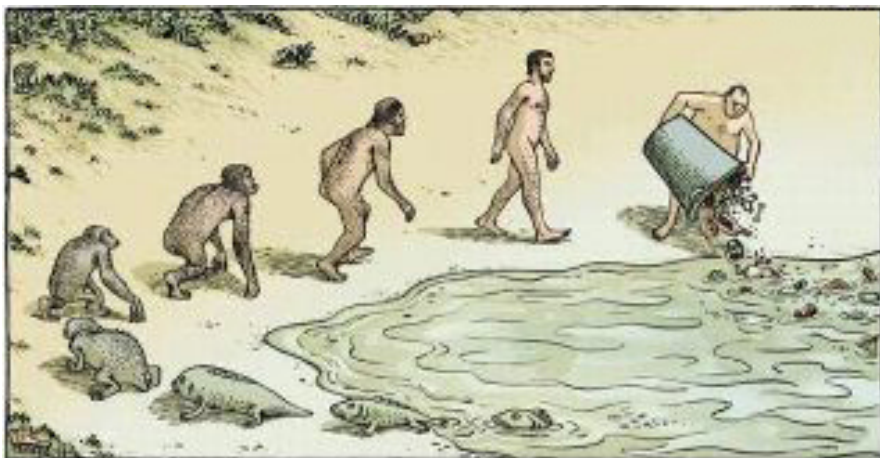
Οι χώρες της βορειοδυτικής Ευρώπης (Βέλγιο, Ολλανδία, Σουηδία, Δανία, Γερμανία, Φιλανδία, Αυστρία) δεν χρησιμοποιούν σχεδόν καθόλου την υγειονομική ταφή των αστικών αποβλήτων τους και εφαρμόζουν ευρέως τη μέθοδο της αποτέφρωσης, σε συνδυασμό με την ανακύκλωση. Η Γερμανία και η Αυστρία είναι οι χώρες με τα υψηλότερα ποσοστά ανακύκλωσης.

Η μέθοδος της υγειονομικής ταφής εξακολουθεί να είναι η πιο διαδεδομένη μέθοδος διάθεσης αποβλήτων σε πολλές νοτιοανατολικές και κεντρικές χώρες της ΕΕ: Δώδεκα χώρες στέλνουν παραπάνω από τα μισά απόβλητά τους σε χώρους υγειονο-

μικής ταφής. Χειρότερες από όλες (στέλνοντας παραπάνω από το 80%) είναι οι Μάλτα, Ελλάδα, Κύπρος και Ρουμανία, πάνω από 60% στέλνουν οι Κροατία, Σλοβακία και Λετονία, και περίπου τα μισά στέλνουν οι Βουλγαρία, Ουγγαρία, Τσεχία, Ισπανία και Πορτογαλία.

Άλλες χώρες (Μεγάλη Βρετανία, Ιρλανδία, Γαλλία, Λουξεμβούργο, Ιταλία, Σλοβενία, Πολωνία, Εσθονία και Λιθουανία) στέλνουν σχεδόν το ένα τρίτο ή και λιγότερο των αποβλήτων τους σε χώρους υγειονομικής ταφής και χρησιμοποιούν τη μέθοδο της αποτέφρωσης ενώ ανακυκλώνουν πάνω από το 40% (εκτός της Εσθονίας) των οικιακών τους αποβλήτων.

Πάντως πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι τη μεγαλύτερη πρόοδο στη μείωση της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων μεταξύ των ετών 2005 και 2016 έκαναν οι χώρες Μεγάλη Βρετανία, Ιρλανδία, Εσθονία, Φιλανδία, Σλοβενία, Ουγγαρία, Ρουμανία και Βουλγαρία.

ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ ΜΕ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Το σχολείο μας αδελφοποιήθηκε φέτος με ένα μεγάλο σχολείο της Γερμανίας, το Γυμνάσιο-Λύκειο HELLWEG

SCHULE BOCHUM της πόλης Μπόχουμ της βορειοδυτικής Γερμανίας, με το οποίο θα πραγματοποιούνται ανταλλαγές επισκέψεων μαθητών/τριών σε μόνιμη βάση για τα επόμενα δύο τουλάχιστον χρόνια. Ήδη ήρθε στη Θεσσαλονίκη τον Μάιο (13-18/5/2019) μία ομάδα 15 παιδιών (13 κοριτσιών και 2 αγοριών), τα οποία φιλοξενήθηκαν για έξι μέρες από αντίστοιχους δικούς μας μαθητές και μαθήτριες της Β' Γυμνασίου.

Προσπαθήσαμε να παρουσιάσουμε στους Ευρωπαίους φίλους μας ενδεικτικές όψεις της ιστορίας και του πολιτι-

σμού μας, καθώς και ομορφιές του τόπου μας. Οι μαθητές και οι μαθήτριές μας είχαν μία εξαιρετική ευκαιρία να

έρθουν σε επαφή με συνομηλίκους τους, διαφορετικούς ίσως στη σκέψη, στις συνήθειες, στα ήθη και έθιμα. Ήδη δημιούργησαν φιλίες και αναμένουν με ανυπομονησία να πάνε στη Γερμανία τον ερχόμενο Σεπτέμβριο του 2019, για να φιλοξενηθούν από τους νέους τους φίλους και να γνωρίσουν για λίγες ημέρες έναν άλλο τρόπο ζωής και τη ζωή σε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα του εξωτερικού. Οι νέες τους φίλες και φίλοι είναι η Μάρτι, η Λάουρα, η Λένα, η Κίρα-Σοφί, η Έμιλυ, η Γιολίνα, η Φλόρα, η Γιούλια, η Γιούλε, η Ντία, η Μάγια, η Νέλλι, η Χάνα, ο Ελίας και ο Αρντά.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην Ελλάδα, πραγματοποιήσαμε, μεταξύ άλλων, και μία ημερήσια εκδρομή στη Βεργίνα και την Έδεσσα.

Η επιλογή των παιδιών μας που συμμετέχουν στην αδελφοποίηση έγινε με βάση τον βαθμό του Α' τετραμήνου της Β' Γυμνασίου στο μάθημα των αγγλικών και στη συνέχεια τον μέσο όρο όλων των βαθμών του Α' τετραμήνου. Η γλώσσα επικοινωνίας είναι τα αγγλικά.

Μουσική σύνθεση βασισμένη στην ακολουθία Fibonacci

Οι μαθητές του σχολείου μας, Θωμάς Μπουλούσης (Β3) και Χρήστος Παπαχρήστου (Β4), συμμετείχαν στο 1ο Μαθητικό Μαθηματικό Συνέδριο της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας στην Αθήνα τον Δεκέμβριο 2018. Παρουσίασαν την εργασία Μουσική & Μαθηματικά που βασίστηκε σε πρωτότυπη μουσική σύνθεση για πιάνο του μαθητή Θωμά Μπουλούση. Την εργασία τους παρουσίασαν και στην 11η Διεθνή Μαθηματική Εβδομάδα 2019, τον Απρίλιο 2019. Αξίζει να τη διαβάσετε:

Εισαγωγή – τι είναι η ακολουθία Fibonacci

Η ακολουθία Fibonacci πήρε το όνομά της από τον Ιταλό μαθηματικό Λεονάρντο της Πίζας, γνωστό και ως Fibonacci, που έζησε από το 1175 έως το 1250 μ.Χ. περίπου. Η ακολουθία πρωτοπαρουσιάστηκε το 1202 στο βιβλίο του με τίτλο «Liber Abaci» με το οποίο την εισήγαγε στα μαθηματικά της δυτικής Ευρώπης.

Στην ακολουθία Fibonacci, κάθε αριθμός είναι πάντοτε το άθροισμα των δύο προηγούμενων. Η ακολουθία ορίζεται από τον εξής τύπο: $F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$, με 'n' τη σειρά του αριθμού στην ακολουθία. Οι δύο πρώτοι αριθμοί στην ακολουθία Fibonacci είναι είτε 1 και 1, είτε 0 και 1, ανάλογα με το επιλεγμένο σημείο εκκίνησης της ακολουθίας, και κάθε επόμενος αριθμός είναι το άθροισμα των προηγούμενων δύο.

Επίσης, η ακολουθία μπορεί να επεκταθεί και στους αρνητικούς αριθμούς. Στην ακολουθία Fibonacci οι πρώτοι 22 αριθμοί είναι οι εξής:

F0	F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7	F8	F9	F10	F11
0	1	1	2	3	5	8	13	21	34	55	89

F12	F13	F14	F15	F16	F17	F18	F19	F20	F21	F22
144	233	377	610	987	1597	2584	4181	6765	10946	17711

Οι αριθμοί Fibonacci εμφανίζονται αρκετά συχνά στα μαθηματικά και έχουν εφαρμογές σε πολλές επιστήμες. Είναι, όμως, αξιοσημείωτο το πόσο συχνά συναντώνται στη φύση, όπως στη διάταξη των φύλλων στα φυτά, στο μοτίβο των πετάλων στα λουλούδια, στα στρώματα του φλοιού ενός ανανά, στο μοτίβο μιας κυψέλης μελισσών ή ακόμη και ενός κυττάρου.

Η Χρυσή Τομή

Δύο ποσότητες έχουν αναλογία χρυσής τομής, όταν ο λόγος του αθροίσματος τους προς τη μεγαλύτερη ποσότητα είναι ίσος με τον λόγο της μεγαλύτερης ποσότητας προς τη μικρότερη. Η χρυσή τομή αναφέρεται επίσης και ως χρυσός λόγος, θεϊκή αναλογία ή απλά «φ», προς τιμήν του αρχαίου γλύπτη Φειδία, ενώ για τους αρχαίους Έλληνες αποτελούσε το «δόγμα της ωραιότητας». Ο υπολογισμός της χρυσής τομής βασίζεται στην αναλογία 8:13 και στη χρήση του αριθμού $\phi = 1,618$. Η χρυσή τομή χρησιμοποιείται για την άρτια δόμηση μιας σύνθεσης και εφαρμόστηκε από καλλιτέχνες, όπως ο Λεονάρντο ντα Βίντσι και ο Μιχαήλ Άγγελος, και μαθηματικούς, όπως ο Ευκλείδης και ο Fibonacci. Η ακολουθία Fibonacci προσεγγίζει τη χρυσή τομή. Αν διαιρέσουμε δύο οποιουδήποτε διαδο-

χικούς αριθμούς της ακολουθίας (κάθε αριθμός προς τον προηγούμενό του) θα βρούμε τον αριθμό «φ».

Διαδικασία σύνθεσης μουσικής χρησιμοποιώντας την ακολουθία Fibonacci

Οι αριθμοί της ακολουθίας Fibonacci έχουν εφαρμογή στις βασικές πτυχές της κλασικής μουσικής, όπως στις μουσικές κλίμακες. Οι μουσικές κλίμακες της κλασικής μουσικής αποτελούνται από 8 βαθμίδες (F6 της ακολουθίας Fibonacci), ενώ σε κάθε ολοκληρωμένη μουσική κλίμακα (οκτάβα) υπάρχουν συνολικά 13 νότες (F7 της ακολουθίας Fibonacci). Η 3η και η 5η βαθμίδα πάνω από κάθε νότα της μουσικής κλίμακας δημιουργούν τις συγχορδίες και τα αρπίσματα της κλασικής μουσικής (F4 και F5 της ακολουθίας Fibonacci).

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι να συνθέσει κανείς μουσική με την ακολουθία Fibonacci. Ο τρόπος που χρησιμοποιήθηκε στη δική μας περίπτωση είναι ο εξής:

Επιλέξαμε τη Λα μείζονα κλίμακα ως τονικότητα της σύνθεσης. Η νότα Λα επιλέχθηκε επειδή η διεθνής ονομασία της είναι το γράμμα «Α», η αρχή του αλφάβητου, και χρησιμοποιείται ως η βασική νότα στο κούρδισμα της ορχήστρας. Επίσης, η νότα Λα είναι η χαμηλότερη νότα στο πιάνο.

Συμβολίσαμε κάθε νότα της Λα μείζονας κλίμακας με έναν αριθμό από το 1 έως το 8, όσες δηλαδή είναι και οι βαθμίδες της κλίμακας:

Επειδή όμως στην ακολουθία Fibonacci εμφανίζονται και τα ψηφία 0 και 9, προεκτείναμε τη Λα μείζονα κλίμακα μία νότα πριν και μία νότα μετά ως εξής:

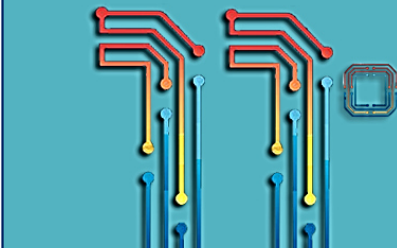

Χρησιμοποιήσαμε την ακολουθία Fibonacci μέχρι τον αριθμό 17711 (F22 της ακολουθίας), επειδή το τελευταίο ψηφίο αυτού του αριθμού είναι το ψηφίο 1 και αντιστοιχεί στη νότα Λα που καθορίζει την τονικότητα της σύνθεσής μας. Οι αριθμοί που χρησιμοποιήσαμε είναι οι εξής: 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987, 1597, 2584, 4181, 6765, 10946, 17711. Για κάθε ψηφίο των αριθμών αυτών της ακολουθίας χρησιμοποιήσαμε την αντίστοιχη νότα. Δηλαδή, για τον αριθμό π.χ. 13 της ακο-

λουθίας χρησιμοποιήσαμε τις νότες που αντιστοιχούν στο ψηφίο 1 και στο ψηφίο 3, ενώ για τον αριθμό π.χ. 21 της ακολουθίας χρησιμοποιήσαμε τις νότες που αντιστοιχούν στο ψηφίο 2 και στο ψηφίο 1 κ.ο.κ.

Στη συνέχεια εναρμονίσαμε τη μελωδία που προέκυψε ακολουθώντας τους κανόνες της κλασικής αρμονίας της μουσικής. Ορίσαμε ως ταχύτητα εκτέλεσης του μουσικού έργου τα 84,05 bpm που είναι περίπου 50 φορές ο αριθμός «φ».

Ακούστε τη μουσική σύνθεση για πιάνο στη διεύθυνση:
<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/2018191mathsynsynthes.mp3>

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

16 - 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019
ΝΟΗΣΙΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

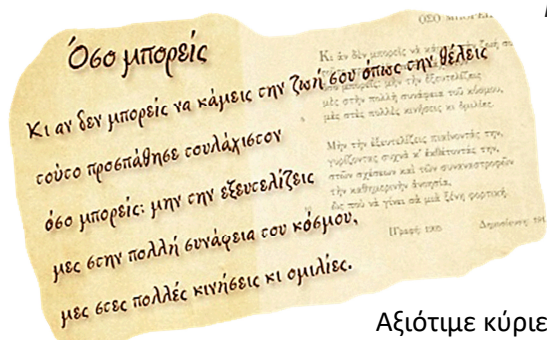
Στο 11^ο Μαθητικό Συνέδριο Πληροφορικής Κεντρικής Μακεδονίας την Πέμπτη 18 Απριλίου 2019 είχαμε πέντε συμμετοχές. Οι παρακάτω μαθητές/τριες παρουσίασαν τις εργασίες τους στην Κεντρική Σκηνή και στην GameLand:

ΟΝΟΜΑ ΜΑΘΗΤΗ	ΤΙΤΛΟΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ/Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ
Νικολέτα Τζίμουλα (Γ7) Κεντρική Σκηνή	The chosen one	Ηλεκτρονικό Παιχνίδι Ρόλων που υλοποιήθηκε με τη γλώσσα προγραμματισμού Scratch.	Δήμητρα Χατζοπούλου
Θωμάς Μπουλούσης (Β6) Κεντρική Σκηνή	Δημιουργία και Επεξεργασία ηχητικού sample-set	Λήψη αναλογικού ήχου από βιολί, ψηφιοποίηση και εμπλουτισμός με εξειδικευμένα plug-ins.	Μαρία Μαζαράκη
Χρήστος Παπαχρήστου (Β4) Κεντρική Σκηνή	Writing time text editor	Ανάπτυξη ενός πρωτότυπου texteditor ανοιχτού κώδικα, συμβατό με Windows.	Κωνσταντίνος Τζιαναμπέτης
Κωνσταντίνος Φιρινίδης (Γ8) GameLand	Stickman Jeffry: Epic Magical Fire Adventure To Freedom	Ηλεκτρονικό Παιχνίδι Δράσης που αναπτύχθηκε με το Macromedia Flash 8 της Adobe και τη γλώσσα προγραμματισμού ActionScript.	Δήμητρα Χατζοπούλου
Μάρθα Χατζηπαναγιωτίδου (Γ8) GameLand	Learn through gaming!	Εκπαιδευτικό Λογισμικό στα Μαθηματικά της Α' Δημοτικού που υλοποιήθηκε με τη γλώσσα προγραμματισμού Scratch.	Δήμητρα Χατζοπούλου

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

Η **Ελισάβετ Ντζιου**, από το Γ6, γράφει ένα γράμμα στον

Κ.Π. Καβάφη,
παίρνοντας
αφορμή από
το ποίημά
του «Όσο
μπορείς»

Αξιότιμε κύριε Καβάφη,

Ονομάζομαι Ντζιου Ελισάβετ, είμαι μία μαθήτρια τρίτης γυμνασίου που θαυμάζει τη δουλειά σας. Διαβάζοντας το ποίημά σας, μου ήρθε η επιθυμία να σας στείλω αυτό το γράμμα, για να σας εκμυστηρευτώ ένα πρόβλημα που με απασχολεί.

Με πειράζει λοιπόν, που πάρα πολλά παιδιά, έφηβοι ή ακόμα και ενήλικες στις μέρες μας κάνουν ό,τι κάνουν και το σύνολο, ενώ είναι άκρως αντίθετοι με αυτό. Είναι απαράδεκτο αυτό το φαινόμενο, να μην έχει ένας άνθρωπος προσωπικότητα, να προσπαθεί να γίνει ίδιος σαν τους άλλους, να κάνει τα πράγματα που κάνουν οι άλλοι μόνο για μαγκιά παρόλο που ξέρει ότι δεν είναι σωστό. Είναι ντροπή να είμαστε στον 21ο αιώνα και να υπάρχουν ακόμα κάποιοι που "κρέμονται από τα χείλη" κάποιων άλλων μόνο και μόνο επειδή φοβούνται.

Πιστεύω ότι είναι κρίμα να συμβαίνει όλο αυτό, είναι κρίμα να υπάρχουν κορίτσια που να είναι με κάποιον επειδή είναι με κάποιον και οι κολλητές τους ή να κάνει πράγματα επειδή τα κάνουν και αυτές χωρίς τη θέλησή τους. Έτσι όπως γράψατε και σεις στον τελευταίο στίχο του ποιήματος σας «Όσο μπορείς» κάποια στιγμή θα βαρεθούν την ζωή τους γιατί δεν θα κάνουν αυτό που πραγματικά θέλουν, θα καταλήξουν να ζουν την ζωή κάποιου άλλου χωρίς νόημα.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε. Μακάρι κάποια στιγμή να μπορούσα να σας συναντήσω από κοντά! Και κάτι τελευταίο, σας ευγνωμονούμε για τα ποιήματα και τα κείμενα που μας αφήσατε γιατί υπάρχουν άνθρωποι που τα διαβάζουν και παίρνουν κουράγιο!

Με εκτίμηση

μια από τις μεγαλύτερες σας θαυμάστριες,
Ντζιου Ελισάβετ

Δείτε χειρόγραφο του Κ. Καβάφη στην ιστοσελίδα:

<https://cavafy.onassis.org/>

Η **Αναστασία Σακαλή** (Γ6) στέλνει ένα γράμμα στον ήρωα του διηγήματος του Αντώνη Σαμαράκη «Ζητείται ελπίς»

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819zhteitaielpis.pdf>

Αξιότιμε κύριε,

Σήμερα το πρωί, όπως κάθε μέρα, πήγα να πάρω την καθημερινή εφημερίδα προκειμένου να ενημερωθώ για τον κόσμο. Όπως περίμενα ήταν η εφημερίδα, χωρίς τίποτα καινούριο, μόνο τα κλασικά θέματα. Όμως στις μικρές αγγελίες, κάτω αριστερά διέκρινα κάτι το οποίο μου έκανε εντύπωση με τίτλο «Ζητείται ελπίς». Έτσι, πήρα το θάρρος, πήρα τα στοιχεία και έτσι κατέληξα στο σημείο να σας γράφω ένα γράμμα.

Πριν από μερικά χρόνια ήμουν ένας άνθρωπος όπως εσείς χωρίς ελπίδα. Νόμιζα ότι οι τριγύρω μου με έδειχναν και έλεγαν «να ένας άνθρωπος που δεν έχει ελπίδα». Θα μου πείτε, με όλα αυτά που συμβαίνουν στον κόσμο, πώς κάποιος να έχει ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον, για ένα καλύτερο κόσμο και γενικά για ό,τι ονειρεύεται.

Όμως, μία μέρα, καλή ώρα, ξύπνησα με στόχο να αποκτήσω ελπίδα. Όμως σαν άμαθος που ήμουν δεν ήξερα πώς, κι έτσι βγήκα στους δρόμους και στα καφενεία και ρωτούσα κάποιους ανθρώπους πώς να αποκτήσω ελπίδα και σε κάποιους άλλους έλεγα «πρέπει να αποκτήσω ελπίδα». Μέσα στους πολλούς ανθρώπους που ρώτησα ένας από αυτούς, διανοούμενος πρέπει να ήταν, μου είπε ότι η ελπίδα δεν αποκτάτε, ούτε απαιτείται αλλά πιστεύεται! Δηλαδή μου είπε να μην απαιτώ να αποκτήσω ελπίδα αλλά να πιστεύω πως υπάρχει ελπίδα για τα πάντα. Έτσι και πίστεψα. Στην αρχή βέβαια αντί να αποκτώ ελπίδα άρχιζα να χάνω κι αυτή που μου είχε απομείνει, όμως με τον καιρό προσπαθούσα να βρω ελπίδα για τα πάντα και σιγά-σιγά έτσι έγινε. Έβρισκα ελπίδα για καθετί που συναντούσα και πίστευα σε αυτό. Ακόμα και σε ένα πράγμα για το οποίο είχα χάσει εντελώς την ελπίδα μου, πίστευα και ήλπιζα ακόμη και την τελευταία στιγμή.

Οπότε, κύριέ μου, βλέποντας και διαβάζοντας τα παραπάνω μπορεί να σας φανούν ανόητα όμως όσες φορές τα διαβάζετε και τα ξαναδιαβάζετε τόσο θα σας φαίνονται βοηθητικά και χρήσιμα. Το μόνο πράγμα που εγώ έχω να σας συμβουλέψω είναι να πιστεύετε και να ελπίζετε.

Με εκτίμηση,

Αναστασία Σακαλή

Ο **Κωνσταντίνος Δανδάκης (Γ2)** εκφράζει τις ελπίδες του, αλλά και τους φόβους του για τη σταδιακή αλλά συνεχή διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Στη σκέψη του σύγχρονου πολίτη της Ευρώπης, η οποία σταδιακά ενοποιείται, συνυπάρχουν οι ελπίδες για ένα

καλύτερο/ευοίωνο μέλλον και οι φόβοι για την εκδήλωση κινδύνων και προβλημάτων με βαρύ κόστος για τους σπουδαίους στόχους και τις επιδιώξεις της Ένωσης.

Πρώτα πρώτα, η γόνιμη και παραγωγική σύμπραξη των κρατών της Ευρώπης στον οικονομικό, επιστημονικό, τεχνολογικό και πολιτισμικό τομέα, αποτελεί ένα από τα κυριότερα θετικά ζητούμενα της ενοποίησής της. Συγκεκριμένα, μέσα από την εφαρμογή οργανωμένων και μεθοδικών σχεδίων και προγραμμάτων και την υπεύθυνη αξιοποίηση των οικονομικών πόρων, σε ένα πλαίσιο όμως ομαδικού πνεύματος και κοινής πολιτικής, θα τονωθεί η διεθνής αγορά εργασίας, θα παραχθεί έργο και θα αυξηθεί το κέρδος. Ακόμα, ο εποικοδομητικός διάλογος, η ανταλλαγή και ο συνδυασμός γνώσεων στον τεχνολογικό και επιστημονικό τομέα, αλλά και η ανταλλαγή πολιτιστικών αγαθών ανάμεσα στις ευρωπαϊκές χώρες θα συμβάλλουν καθοριστικά στον δρόμο των νέων εφευρέσεων, ανακαλύψεων και γενικότερα των επιτευγμάτων που θα βελτιώσουν ακόμα περισσότερο τη ζωή των ανθρώπων και θα διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες.

Παρομοίως, η προσδοκία της επίλυσης πολλών διεθνών προβλημάτων συνδέεται άμεσα με τη δράση της ενωμένης Ευρώπης. Με άλλα λόγια, η εγκληματικότητα, η βία, ο ρατσισμός, η ανεργία, τα ναρκωτικά, η μόλυνση του περιβάλλοντος αποτελούν τα πιο σοβαρά από τα κοινά προβλήματα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των οποίων η αποτελεσματική καταπολέμηση εξαρτάται από την αποφασιστικότητα, τον δυναμισμό και τη μαχητικότητα που είναι σε θέση να εκδηλώσουν στον υπέρτατο βαθμό τα κράτη της, εφόσον συνεργαστούν χωρίς προκαταλήψεις και εγωισμούς. Ταυτόχρονα, η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ανώτερων ηθικών αξιών, όπως είναι η αλληλεγγύη, ο αλληλοσεβασμός, η ελευθερία, η ισότητα και η δικαιοσύνη, ανήκει αναπόσπαστα στα καθήκοντα της Ευρώπης που ενοποιείται, ενώ οι πολίτες της στηρίζονται και ευελπιστούν στην ανάπτυξη αληθινής ευαισθησίας, γενναιοδωρίας, ευσυνειδησίας και ομοψυχίας στο εσωτερικό της.

Σίγουρα, λοιπόν, τα θετικά αποτελέσματα της διευρυμένης Ευρώπης είναι πολλά, όμως δεν μπορεί κανείς να παραβλέψει και κάποιους φόβους που δημιουργούνται από την πραγματικότητα αυτή. Για την ακρίβεια, η αλλοίωση και η υποτίμηση των λιγότερο

δημοφιλών και εύχρηστων γλωσσών της Ευρώπης, η παραποίηση της ιστορίας, ο παραγκωνισμός των εθίμων και των παραδόσεων, συνθέτουν μία πραγματικά αρνητική παράμετρο της ενοποίησης. Επίσης, η ενίσχυση του μιμητισμού και της υιοθέτησης τρόπου ζωής, συμπεριφοράς και νοοτροπίας των πιο ισχυρών και προβεβλημένων χωρών, είναι δυσάρεστο επακόλουθο που καλλιεργεί ακόμα περισσότερο την ομοιομορφία και τη μαζοποίηση, ενώ προσβάλλει την αξιοσέβαστη και πολύτιμη πολιτισμική ιδιαιτερότητα και διαφορετικότητα.

Παράλληλα, η επέμβαση των ισχυρών οικονομικά κρατών στα εσωτερικά θέματα των ασθενέστερων συνιστά ένα βάσιμο φόβο. Με άλλα λόγια, οι αρχές της ισότητας, της δημοκρατίας και της ελευθερίας τις οποίες έχει χρέος, όπως προαναφέρθηκε, να διασφαλίζει η Ένωση, θα διασαλευτούν, εφόσον οι δυνατές χώρες της ασκούν πιέσεις σε εκείνες που θεωρούν κατώτερες, εκδηλώνοντάς τους επιβλητική διάθεση, στερώνοντας τους το δικαίωμα να έχουν λόγο για το μέλλον τους. Είναι αναμενόμενο, από τη δυσαρέσκεια και την αγανάκτηση των αδύναμων λαών, να ακολουθήσουν κοινωνικές αναταραχές, εγκληματικές και βίαιες εκδηλώσεις και να αναζωπυρωθούν/ πυροδοτηθούν ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, η μισαλλοδοξία και οι προκαταλήψεις.

Επομένως, ο Ευρωπαίος πολίτης έχει κάθε δικαίωμα να ονειρεύεται και να οραματίζεται μία ευρωπαϊκή κοινότητα οικονομικά ισχυρή, ασφαλή, ανθρωπίνη και ηθικά ευσυνειδητη, αλλά οφείλει και να αναλογίζεται τους κινδύνους που ελλοχεύουν στο εσωτερικό της, ώστε να βρίσκεται σε επαγρύπνηση.

Η Ελευθέρωση του Επταπυργίου

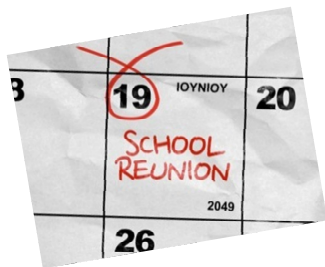
Γράφει ο Γιώργος - Ραφαήλ Μπακογιώργος (Γ5)

Στην άκρη της πόλης κάθεται μια όμορφη και κλαίει,
κλαίει για όσα έκανε, χωρίς καν να το ξέρει.
Έμεινε ορφανό το δόλιο το κορίτσι,
την πήραν και δούλα την εκάναν, χωρίς να το ζητήσει.
Πράξεις έκανε πολλές, χωρίς τη θέλησή της.

Η μάνα της την κοίταγε με δάκρυα στα μάτια,
θέλοντας να βοηθήσει.
Μα τούτη τη φορά μπόρεσε να τους κερδίσει,
στέλνοντας παιδιά της στα βουνά, να πολεμούνε σαν θειά,
φρονάζοντας: «Χαίρε, ω Χαίρε, Έλευθεριά».

Σήμερα, αν τη συναντήσεις, θα σου πει: «Ευχαριστώ»!
Θα σου πει: «Ευχαριστώ για ό,τι έχεις κάνει
κι ακόμη και σήμερα τιμάς
αυτούς που 'χουν πεθάνει».

Υπόμνημα: Κοπέλα: Επταπύργιο,
Μάνα: Ελλάδα

Μια συνάντηση σε 30 χρόνια από τώρα

Ο Τσέχωφ και το διήγημά του «Ο Παχύς και ο Αδύνατος» μας ενέπνευσαν να φανταστούμε πώς θα ήταν μια συνάντηση με συμμαθητές/τριές μας 30 χρόνια από τώρα ...

Η Αναστασία Παπαϊωάννου (Γ6) γράφει...

Επιτέλους κατασκευάστηκε το μετρό! Δε με πιάνει κανείς τώρα, έλεγα από μέσα μου όσο περίμενα το μετρό να φτάσει. Τότε άκουσα μια πολύ οικεία φωνή στα αυτιά μου και γύρισα να δω ποιος είναι. Έμεινα! Μελίνα! Η διπλανή μου πριν δεν ξέρω κι εγώ πόσα χρόνια φώναζε σε δυο μικρά παιδάκια. Έτρεξα, λοιπόν να την χαιρετήσω. Την πήρα μια αγκαλιά και πιάσαμε την κουβέντα. Μου εξήγησε πως χάθηκε, επειδή ο άντρας της ο Χρήστος, από τότε που γύρισε από ένα ταξίδι που είχε κάνει στην Κόρινθο, θέλει να είναι συνέχεια μαζί. Από μικρό αυτό το παιδί όλα δικά του τα θέλει. Έπειτα με ρώτησε τι κάνω, αν παντρεύτηκα. «Χωρισμένη σαραντατετράχρονη γυναίκα με δύο αγόρια που προσπαθώ

να τα βγάλω πέρα με το γάιδαρο τον Χάρη που έμπλεξα και δεν μου δίνει διατροφή», της απάντησα και γέλασε. Αυτή δεν παντρεύτηκε με το Χρήστο. Θέλουν να είναι πιο άνετοι λένε, να μην μπλέξουν με διαζύγια. Δεν έχουν κι άδικο. Κι εγώ τι κατάλαβα που παντρεύτηκα; Η Μελίνα έχει δύο παιδάκια, ένα αγοράκι κι ένα κοριτσάκι, το Γιάννη και τη Μέγκι. Δεν ξέρω πώς τα βγάζουν πέρα με τη Μελίνα για μαμά. Τώρα τα μάλωνα, λέει, επειδή της πήραν μια πατάτα από το πιτόγυρο. Δεν αλλάζει ο άνθρωπος. Η Μελίνα φαί δεν μοιραζότανε ποτέ. Έτσι συνεχίστηκε η συζήτηση και κουβέντα στην κουβέντα, έχασα και το μετρό. Πάλι καλά που ήρθε να μας πάρει ένας παιδικός της φίλος, ο Τίτι. Τι περίεργο όνομα ντε...

Η Ελισάβετ Ντζιου (Γ6) γράφει...

Σήμερα, το πρωί της Δευτέρας ξύπνησα με περίεργα ανεβασμένη διάθεση για κάποιον ο οποίος είχε εφημερία ένα ολόκληρο Σαββατοκύριακο και έπρεπε την Δευτέρα να ξυπνήσει και πάλι νωρίς. Καθώς λοιπόν περπατούσα, άκουσα από πίσω μου μια πολύ οικεία φωνή να μου φωνάζει: "Ταίρι μου, ταίρι μου". Γύρισα και ποιόν να δω! Ήταν η Αναστασία, η συμμαθήτριά μου από το σχολείο, και με φώναζε έτσι ακριβώς όπως φωνάζαμε τότε η μία την άλλη, όταν τρέχαμε στους διαδρόμους του σχολείου και φώναζα εγώ: "Αιώνιο ταίρι μου..." ή όπως, όταν κάποια από τις δύο είχε κάποιο πρόβλημα, που ήθελε να αντιμετωπίσει στέλναμε πάντα η μια στην άλλη μήνυμα: "Αιώνιο ταίρι μου σήμερα έγινε αυτό, έχω στενοχωρηθεί τι να κάνω;" Πάντα βρίσκαμε λύση για οτιδήποτε συνέβαινε.

Η Ελευθερία Τενεκετζή (Γ7) γράφει...

Λίγες μέρες πριν, καθώς επέστρεφα από το σπίτι στο φτωχικό μου, συνάντησα μια συμμαθήτριά μου. Την λένε Νεφέλη και είχα περίπου 30 χρόνια να την δω. Εκείνη, όμως, ευτυχώς ή δυστυχώς, με αναγνώρισε με την πρώτη ματιά, λόγω του χαρακτηριστικού χρώματος των μαλλιών μου...

-Ω, Παναγιά μου και όλοι οι άγιοι μαζί! Ελευθερία, τι κάνεις εσύ είσαι;
-Ποια είσαι εσύ;
-Καλέ η Νεφέλη είμαι, δεν με κατάλαβες;
-Ποια Νεφέλη; Άσε με, καλή μου γυναίκα, ήσυχη, έχω τα προβλήματα μου, έχω και εσένα!
-Η συμμαθήτριά σου είμαι... από το γυμνάσιο! Εεε... συγκεντρώσου!
-Α, ναι εσύ!
-Πάντως, δεν άλλαξες καθόλου!
-Ε, τώρα... κολακείες!
-Πω, πω αναμνήσεις!
-Ναι, ακόμα θυμάμαι εκείνο το διαγώνισμα Θρησκευτικών...
-Ποιο;
-Εκείνο που δεν με άφησες να αντιγράψω!
-Αυτό;
-Φυσικά.. Θυμάμαι πολύ καλά. Είχα πάρει κάτω από την βάση, βλέπεις!
-Έλα μωρέ, αυτά θα αναλύουμε τώρα; Περρασμένα ξεχασμένα, όπως είπε και ένας μεγάλος σοφός...

-Όχι και περασμένα! Αυτός ο βαθμός με είχε πονέσει!
-Ας διάβαζες!
-Δεν είχα χρόνο και το ήξερες πολύ καλά!
-Τέλος πάντων... Πώς τα πας; Τι συμβαίνει στη ζωή σου; Τι κάνεις;
-Ε, τώρα... Τι να συμβαίνει... Σπούδασα Αρχαιολογία, αλλά δυστυχώς τώρα είμαι άνεργη. Κάποια στιγμή, ξεκίνησα δουλεύω σε ένα ξενοδοχείο το οποίο όμως έκλεισε! Έχω τώρα τον παππού μου που μου άφησε παρακαταθήκη το σπίτι στο χωριό... Άσε, άσε είναι να μην σου τύχει! Για να βγάλω τα προς το ζην, το νοικιάζω, χωρίς, βέβαια τα απαραίτητα έγγραφα, γιατί πού να τρέχω.. Αυτά.. εσύ;
-Εγώ... περήφανη αστυνομικός!
-Αα... πολύ ωραία! Ξέρεις οι αστυνομικοί... περίμενε... τι, τι
-Τι, τι; Καλά, εσύ έχεις χλομιάσει...
-Έχετε γεια, βρυσούλες! Γιατί Χριστέ μου γιατί; Είπαμε είμαι αμαρτωλή, αλλά όχι και τόσο!
-Τι ψιθυρίζεις εκεί πέρα;
-Πρέπει να φύγω, έχω ένα κάρο δουλειές στο σπίτι!
-Εντάξει... πάντως να ξανασυναντηθούμε!
-Σίγουρα, δεν θα παραλείψω!
-Αντίο...

Το έβαλα στα πόδια. Πιθανότατα να νομίσει ότι είμαι τρελή, αλλά μικρό το κακό. Πάλι καλά που ήταν συμμαθήτριά μου, αλλιώς θα με έβλεπα στο «κελί 33» για φοροδιαφυγή!

Περισσότερες συναντήσεις 30 χρόνια από τώρα στην ιστοσελίδα του σχολείου

<http://qym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/20181930yearsater.pdf>

Είναι Χριστούγεννα αύριο!

Γράφει η Αναστασία Παπαϊωάννου (Γ6)

**-Τι λες! Τον βρήκε αναίσθητο η γειτόνισσά του μπροστά στη μισάνοιχτη πόρτα του διαμερίσματος του! ...Τον κα-
ημένο τον κ. Σταύρο.... Και τώρα στο νοσοκομείο; ...Ναι,
ναι... και είναι σοβαρά; ...σε κρίσιμη κατάσταση ...τον
καημένο... Τι τον βρήκε! Και αύριο είναι Χριστούγεννα...**

Αυτά ήταν τα πρώτα λόγια που άκουσε η αγουροξυπνημέ-
νη Χριστίνα από τη μαμά της την Παραμονή των Χριστου-
γέννων αντί για πρωινά κάλαντα από παιδιά της γειτονιάς.
Μιλούσε η κα Ελένη με κάποια στο τηλέφωνο που την ε-
νημέρωνε για τη δυσάρεστη είδηση. Ο κ. Σταύρος Χριστό-
πουλος, ο καλόκαρδος 67χρονος συνταξιούχος ψιλικατζής
της γειτονιάς ήταν σοβαρά στο νοσοκομείο και μάλιστα σε
κρίσιμη κατάσταση, όπως άκουσε τη μαμά της να επανα-
λαμβάνει. Μόνο με ευχάριστες αναμνήσεις είχε συνδέσει
η Χριστίνα τον κ. Σταύρο, αλλά χωρίς υπερβολή και όλοι
όσοι τον γνωρίζουν, πελάτες, φίλοι, συγγενείς μόνο το κα-
λό θυμούνται από αυτόν. Η Χριστίνα τον συμπαθούσε και
τον εκτιμούσε πολύ, γιατί έβλεπε με πόση προθυμία και
ευγένεια εξυπηρετούσε τους ανθρώπους όχι μόνο τους
πελάτες, αλλά όποιον χρειαζόταν βοήθεια. Πάντα γλυκο-
μίλητος, γενναϊόδωρος, εγκάρδιος με δύο λόγια ανθρώπι-
νος. Και υπομονή στις πληρωμές να κάνει και σε κάποιους
να χρεώνει και κάτι λιγότερο και στο συσσίτιο της εκκλη-
σίας να συνδράμει και γενικά να κάνει ό,τι περνούσε από
το χέρι του. Και πάντα περνούσε για όλους κάτι από το
χέρι του.

**-Χριστίνα, κουδούνι... Για κάλαντα είναι... Άνοιξε... έχει
ψιλά στο τραπέζι.** Διέκοψε τη συνομιλία η μητέρα της, για
να της δώσει βιαστικά την παραγγελία και συνέχισε την
τηλεφωνική συζήτησή της. Η Χριστίνα άκουσε και έκανε
ό,τι της είπε η μαμά της. Άνοιξε την πόρτα και τρία καλο-
ντυμένα και χαριτωμένα κοριτσάκια 8-10 χρόνων άρχισαν
να τραγουδούν το καλήν εσπέραν άρχοντες και καθώς η
Χριστίνα τα κοιτούσε, μια εικόνα ξεπήδησε από το βάθος
του μυαλού της. Θυμήθηκε κάτι Παραμονές Χριστουγέν-
νων που μαζί με τις ξαδέλφες της έλεγε κι αυτή τα κάλαντα
με χαρά και κέφι. Και τα έλεγαν και στον κ. Σταύρο. Ποτέ
δεν παρέλειπαν να πάνε στο ψιλικατζίδικο του. Τους έ-
φερνε μόνο καλή τύχη. Κι εκείνος ποτέ δεν αρνήθηκε να
τις ακούσει μέχρι το τέλος και τους έδινε και γενναϊόδωρο
ποσό και από μία σοκολάτα. Όχι μόνο σε εκείνες, αλλά σε
όποιο παιδί ερχόταν για κάλαντα, το ίδιο φερόταν. Τα τρία
κοριτσάκια τελείωσαν τα κάλαντα και στην ευχή «και του
χρόνου», σαν να ξύπνησε από όνειρο, η Χριστίνα αντευχή-
θηκε κι εκείνη «και του χρόνου παιδιά», έδωσε λίγα ψιλά,
όχι γλυκά, μόνο λίγα ψιλά, κι έκλεισε την πόρτα.

**-Λες να πρέπει να πάμε να δούμε μήπως χρειάζεται κάτι;
Α! Είναι τα ανίψια του; Πώς το έπαθαν! Όχι δεν τα κατα-
κρίνουμε. Αλίμονο. Έχουν κι αυτά τις υποχρεώσεις τους.
Αλλά βρε παιδί μου, εδώ ζουν, μπορούσαν να έρχονται
να τον βλέπουν συχνότερα. Να μην είναι μόνος αύριο...
είναι Χριστούγεννα...**

Ο κ. Σταύρος δεν είχε κάνει οικογένεια. Γι' αυτό τον λόγο
είχε μεγάλη αδυναμία στα ανίψια του, τα παιδιά της α-
δελφής του. Και μάλιστα είχε βοηθήσει πολύ οικονομικά
την αδελφή του στο μεγάλωμά τους, γιατί ο άντρας της

τους είχε εγκαταλείψει όταν τα παιδιά ήταν ακόμα νήπια.
Δύο χρόνια είχαν διαφορά ο Αλέξης και η Βασιλική τα ο-
ποία στερήθηκαν το βιολογικό τους πατέρα, αλλά το κενό
το αναπλήρωσε στο έπακρο ο κ. Σταύρος που φρόντισε να
μην τους λείψει τίποτα. Το ψιλικατζίδικο του, το οποίο είχε
ποικιλία και αφθονία αγαθών, ήταν κερδοφόρα επιχείρη-
ση. Μέχρι που διανυκτέρευε, για να αυξήσει το εισόδημά
του, όχι για εκείνον αλλά για τα ανίψια του. Αυτός ο μεγα-
λόψυχος άνθρωπος ο οποίος ποτέ δε γύρισε σε κανέναν
την πλάτη του, ποτέ δεν περιφρόνησε και ποτέ δεν έθιξε
κανέναν όχι γιατί είχε όφελος, όχι γιατί δεν είχε δυσκολίες
και προβλήματα στη ζωή του, όχι γιατί δεν του είχαν φερ-
θεί άσχημα, αλλά γιατί υπολόγιζε τους ανθρώπους. Μόνο
να βοηθά και να ενθαρρύνει ήξερε αυτός ο χρυσός άν-
θρωπος. Και τώρα; Όχι, αυτό δεν του άξιζε. Να τον βρει η
γειτόνισσα λιποθύμο και μόνο... μόνο, χωρίς κανέναν, χω-
ρίς κανέναν μας. Η Βασιλική έγινε παιδίατρος και ο Αλέξης
δικηγόρος, χάρις στη φροντίδα και τη στήριξή τους από
τον κ. Σταύρο. Κι έκανε ο καθένας τους οικογένεια κι έχει
υποχρεώσεις και κουραστικό πρόγραμμα στην καθημερι-
νότητά του. Θα καταλάβει ο κ. Σταύρος ότι δεν έχουν αυτό
το Σάββατο χρόνο.... Θα καταλάβει ότι δεν έχουν την άλλη
Κυριακή χρόνο. Ωστόσο, την άλλη φορά θα πάνε να τον
δουν, την άλλη φορά... Άραγε θα καταλάβει και αύριο ο κ.
Σταύρος ή όχι; Μα Αύριο είναι Χριστούγεννα. Όλοι είναι με
τις οικογένειες, με τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Δεν μπο-
ρεί, θα πάνε τα ανίψια του και θα φέρουν και τα παιδιά
που τα έχει σαν εγγόνια του. Αλλά και να μην πάνε, θα
καταλάβει ο κ. Σταύρος και θα τους δικαιολογήσει, όπως
έκανε πάντα, γιατί θα έρθουν την άλλη φορά, την άλλη
φορά...

**-Α! Όχι τα πεθερικά μου αύριο δε θα έρθουν. Ε! Προτι-
μούν στο σπίτι τους. Καταλαβαίνεις, θέλουν τη θολή και
την ησυχία τους. Η Χριστίνα; Ε! Πρώτη χρονιά φοιτήτρια
φέτος, είναι και η γιορτή της θα την αφήσουμε να βγει με
την παρέας της. Ναι, ναι είναι συγκεντρωμένο και υπεύ-
θυνο παιδί, της αξίζει.**

Ναι, είναι μεγάλη 18 και κάτι μηνών η Χριστίνα και θα βγει
το βράδυ των Χριστουγέννων με την παρέα της. Θα καλο-
ντυθεί και θα βγει γιατί δεν είναι μικρή και δεν ανυπομο-
νεί να έρθουν οι διακοπές των Χριστουγέννων, για να τις
περάσει με τον παππού και τη γιαγιά και ανήμερα της
γιορτής της να της δώσουν το δώρο που περιέργως ήταν
εκείνο που επιθυμούσε. Της είχαν αδυναμία γιατί είχε το
όνομα της γιαγιάς και ήταν και το πρώτο τους εγγόνι. Τώ-
ρα το δώρο, ένα γενναϊόδωρο χρηματικό ποσό το έστειλε
ο παππούς με τον πατέρα της από τις πρώτες μέρες του
Δεκέμβρη, για να ψωνίσει άνετα. Τώρα ο παππούς και η
γιαγιά οφείλουν να καταλάβουν και να τη δικαιολογήσουν
που δε θα έρθει αύριο που είναι Χριστούγεννα. Θα πάει σε
λίγες ημέρες, θα πάει την άλλη φορά.. Είναι αλήθεια ότι
την άλλη φορά λείει ότι θα πάει εδώ και δυο τρία χρόνια
στον παππού και τη γιαγιά και αραιώσαν οι επισκέψεις
της. Έχει κι αυτή υποχρεώσεις, πρώτα ως μαθήτρια Λυκεί-
ου, τώρα ως φοιτήτρια και ξένη γλώσσα και χορό, ε και το
Σαββατοκύριακο δε δικαιούται να βγει με την παρέα της;

► σελ. 34

ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ KURO SIWO

Η δύσκολη αλλά γοητευτική ζωή των ναυτικών αποτελεί το αυτοβιογραφικό υλικό των ποιημάτων του Ν. Καββαδία. Στο «Kuro Siwo» τα στοιχεία αυτά διαπλέκονται γύρω από μια μακρινή ερωτική μορφή, η μνήμη της οποίας συντροφεύει τις μοναχικές ώρες του ποιητή. Το ποίημα προέρχεται από τη συλλογή Πούσι (1947).

Πρώτο ταξίδι έτυχε ναύλος* για το Νότο
δύσκολες βάρδιες*, κακός ύπνος και μαλάρια*.
Είναι παράξενα της Ίντιας τα φανάρια
και δεν τα βλέπεις, καθώς λένε, με το πρώτο.

Πέρ' απ' τη γέφυρα του Αδάμ, στη Νότιο Κίνα,
χιλιάδες παραλάβαινες τσουβάλια σόγια.
Μα ούτε στιγμή δεν ελησμόνησες τα λόγια
που σου 'πανε μian κούφια ώρα στην Αθήνα.

Στα νύχια μπαίνει το κατράμι* και τ' ανάβει,
χρόνια στα ρούχα το ψαρόλαδο μυρίζει,

κι ο λόγος της μες στο μυαλό σου να σφυρίζει,
«ο μπούσουλας* είναι που στρέφει ή το καράβι;»

Νωρίς μπατάρισε* ο καιρός κι έχει χαλάσει.
Σκατζάρισε*, μα σε κρατά λύπη μεγάλη.
Απόψε ψόφησαν οι δυο μου παπαγάλοι
κι ο πίθηκος που 'χα με κούραση γυμνάσει*.

Η λαμαρίνα*!... η λαμαρίνα όλα τα σβήνει.
Μας έσφιξε το Kuro Siwo* σα μια ζώνη
κι εσύ κοιτάς ακόμη πάνω απ' το τιμόνι,
πώς παίζει ο μπούσουλας καρτίνι* με καρτίνι.

*ναύλος: μισθωμένο δρομολόγιο *βάρδιες: υπηρεσίες που εκτελούνται με εναλλαγή των εργαζομένων *μαλάρια: είδος μεσογειακού πυρετού *κατράμι: πίσσα *μπούσουλας: ναυτική πυξίδα *μπατάρισε ο καιρός: άλλαξε *σκατζάρω: αλλάζω βάρδια *γυμνάζω: εκπαιδεύω *λαμαρίνα: σίδερο *Kuro Siwo: θερμό θαλάσσιο ρεύμα του Βόρειου Ειρηνικού Ωκεανού *καρτίνι: ναυτικός όρος, το τέταρτο του ρόμβου

Ο Δημήτρης Καρακατσάνης (Γ1) γίνεται ο ναυτικός του Kuro Siwo και γράφει ένα γράμμα στην αγαπημένη του....

Αγαπημένη μου,
Δύσκολο το ταξίδι μας στο νότο. Είμαι καλά παρά τις φουρτούνες, τις ατέλειωτες βάρδιες, το λιγοστό ύπνο και τις αρρώστιες που χτύπησαν πολλά μέλη του πληρώματος.
Κάναμε το πέρασμά μας απ' την Ινδία και παραλάβαμε εμπορεύματα

από τη νότιο Κίνα, απ' όπου και σου γράφω.
Το γράμμα που κρατάς έχει σημάδια από το κατράμι και μυρωδιά απ' το ψαρόλαδο που πότισε τα ρούχα μου.
Στο μυαλό μου κρατώ τα λόγια σου και λιγοστεύει η λύπη μου για τον μικρό μου φίλο που 'χασα. Η συ-

ντροφιά του παπαγάλου μου ήταν μεγάλη παρηγοριά.

Η λαμαρίνα όλα τα αντέχει, θαλάσσια ρεύματα, φουρτούνες....

Η λαμαρίνα όλα τα σβήνει, μα η εικόνα σου στο μυαλό μου καθαρή.

20/5/2019

Δημήτρης

Ο Νικόλας Καραζαφείρης (Γ3) φαντάζεται μια μέρα στη Σπάρτη, αμέσως μόλις μαθεύτηκε πως ο Μέγας Αλέξανδρος έστειλε στον Παρθενώνα 200 περσικές πανοπλίες-λάφυρα από τη νίκη στον Γρανικό, με μια επιγραφή που τόνιζε πως τα λάφυρα αυτά προέρχονται από τη νίκη όλων των Ελλήνων «πλην Λακεδαιμονίων» εναντίον των βαρβάρων.

Ένας Σπαρτιάτης συνομιλεί με έναν έμπορο από άλλη πόλη με αφορμή την αποστολή των πανοπλιών στην Ακρόπολη:

Έμπορος: - Έμαθες ότι ο Αλέξανδρος έστειλε πανοπλίες στην Ακρόπολη από τις μάχες του με τους Πέρσες με την επιγραφή « ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΛΗΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ...»

Σπαρτιάτης: - Ναι, αλλά αδιαφορώ για ό,τι στέλνει ο Αλέξανδρος. Εξάλλου δεν έκανε τίποτα σπουδαίο.

Έμπορος: - Επειδή, εσείς, οι Σπαρτιάτες δεν ήσασταν αρχηγοί της εκστρατείας, αυτό δε σημαίνει ότι δεν ήταν μεγάλες οι νίκες. Το έχεις σκεφτεί αυτό;

Ο Σπαρτιάτης αγνόησε την ερώτηση του εμπόρου και συνέχισε να μιλάει.

Σπαρτιάτης: - Ακόμη, ο Αλέξανδρος είναι πολύ μικρός για να διατάζει ολόκληρο στρατό. Δεν είναι λογικό ο νεότερος να είναι και αρχηγός.

Έμπορος: - Όμως έχει μοναδικές πολεμικές και ηγετικές ικανότητες.

Σπαρτιάτης: - Οι Σπαρτιάτες καλά έκαναν και δε συμμετείχαν στην εκστρατεία.

Έμπορος: - Εσείς οι Σπαρτιάτες είστε τελικά πολύ εγωιστές για να παραδεχθείτε ότι κάνατε λάθος. Τέλος πάντων πρέπει να φύγω τώρα. Θα μιλήσουμε πάλι όταν ξαναπεράσω από τη Σπάρτη.

Ήταν άραγε όνειρο;

Γράφει η Δέσποινα Πολυχρόνου (Γ7)

Μόλις είχε μπει η Άνοιξη και μια φίλη μου, η Μαρία, είχε έρθει από το σπίτι μου. Επειδή όμως είχε πολύ καλό καιρό, αποφασίσαμε να βγούμε έξω για μια βόλτα.

Πολύ κοντά στο σπίτι μου, υπάρχει ένα σπίτι το οποίο εδώ και αρκετά χρόνια είναι κλειστό και δεν κατοικείται. Το σπίτι είναι ένα πολύ παλιό αρχοντικό και είναι αρκετά μυστηριώδες λόγω των όσων έχουν συμβεί εκεί. Πολλοί στην γειτονιά έλεγαν πως μετά τον θάνατο των πρώτων ιδιοκτητών του, πολλά χρόνια πριν, κανένας δεν ήθελε να το αγοράσει. Ένας μόνο νέος άντρας το αγόρασε μετά από λίγο καιρό. Οι γείτονές του τότε έλεγαν πως κάθε βράδυ τον άκουγαν να φωνάζει, πολλές φορές απροσδιόριστες λέξεις και άλλες, ακόμα και «ΒΟΗΘΕΙΑ». Μετά από

λίγο διάστημα μεταφέρθηκε σε μια ψυχιατρική κλινική και λίγο αργότερα πέθανε. Στους επόμενους αγοραστές συνέβησαν τα ίδια και σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα πέθαναν και αυτοί. Όλοι πλέον πίστευαν πως το σπίτι ήταν καταραμένο. Κανείς όμως δεν γνώριζε πραγματικά τι συνέβαινε μέσα σε

αυτό το σπίτι.

Όλες αυτές οι ιστορίες έκαναν εμένα και τη Μαρία να θέλουμε έστω και για λίγο να μπούμε μέσα και να μπορέσουμε να το δούμε καλύτερα. Πέρασαμε στην αυλή από ένα άνοιγμα που είχαν τα κάγκελα. Η αυλή, παρόλο που κανείς δεν την περιποιούνταν ήταν πολύ καλά συντηρημένη και όμορφη. Κινηθήκαμε προς την πόρτα του σπιτιού, την σπρώξαμε λίγο και άνοιξε αρκετά εύκολα. Αυτό μας παραξένεψε, αλλά συνεχίσαμε να προχωράμε προς τα μέσα. Μόλις μπήκαμε στο εσωτερικό του σπιτιού, η πόρτα έκλεισε από μόνη της κάνοντας έναν αρκετά δυνατό θόρυβο. Σκεφτήκαμε πως ο δυνατός άνεμος θα την έκλεισε έτσι απότομα. Μπροστά μας βρισκόταν ένας μακρύς διάδρομος, στο τέλος του οποίου υπήρχε μια μεγάλη και επιβλητική σκάλα. Στα αριστερά και

στα δεξιά της βρισκόταν δύο πελώριες πόρτες. Αριστερά και δεξιά κατά μήκος του διαδρόμου υπήρχαν διάφοροι πίνακες ζωγραφικής, πολλοί από τους οποίους ήταν γνωστών καλλιτεχνών. Όταν φτάσαμε στο τέλος του διαδρόμου, ένα φως ερχόταν από το δωμάτιο δεξιά, γι' αυτό και άνοιξα την πόρτα για να δούμε τι βρίσκεται πίσω από αυτήν. Μόλις έμπαινες, ακριβώς απέναντι ήταν κρεμασμένος ένας μεγάλος πίνακας με το πορτρέτο του πρώτου ιδιοκτήτη του σπιτιού και ακριβώς από κάτω ένα μεγάλο τζάκι με λίγα ξύλα, μισοαναμμένα κάρβουνα και μια φωτιά, η οποία τρεμόσβηνε. Επίσης, αριστερά βρισκόταν ένα πιάνο και ξαφνικά άρχισε να ακούγεται κλασική μουσική. Γύρισα πίσω μου να δω τη Μαρία και να της πω πως ίσως καλύτερα θα ήταν να φεύγαμε. Όμως η Μαρία δεν ήταν πίσω μου. Από την ταραχή μου και τη βιασύνη, σκοντάφτω και λιποθυμώ.

Το πρωί βρέθηκα στο σπίτι μου, ξαπλωμένη στο κρεβάτι μου με γρατζουνιές στο κεφάλι και τρομερό πονοκέφαλο, χωρίς να έχω την παραμικρή ιδέα για το τι συνέβη. Σκέφτηκα πως μπορεί όλα να ήταν ένα όνειρο. Ήταν όμως;

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΡΟΜΠΟΤΙΚΗ

Κατά τη φετινή σχολική χρονιά, λειτουργήσε στο σχολείο μας πρόγραμμα Εκπαιδευτικής Ρομποτικής, κάθε Τρίτη και Πέμπτη (14.05-15.00). Συμμετείχαν μαθητές/τριες από την Α' και Β' τάξη. Υπεύθυνος προγράμματος ήταν ο κ. Σαχίνογλου Ιορδάνης και μέντορας ο κ. Βαρσαμάς Νικήτας. Τα παιδιά εργάστηκαν με πολύ όρεξη πάνω σε προγραμματισμό EV3 MindStorm και κατασκεύασαν ρομπότ με αισθητήρες και κινητήρες. Παρουσίασαν την υπέροχη δουλειά τους στο σχολείο στις 28/5/2019. Την επόμενη σχολική χρονιά περιμένουμε τη συμμετοχή ακόμη περισσότερων παιδιών!

Η βιβλιοθήκη μας

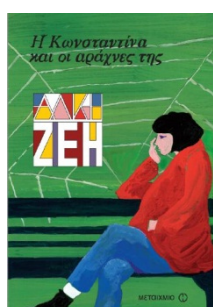

Η βιβλιοθήκη του σχολείου μας στεγάστηκε φέτος σε δικό της χώρο, στην αίθουσα δίπλα από τη Γραμματεία του σχολείου (πρώην αίθουσα τεχνολογίας). Δείτε το ωράριο, τους κανόνες λειτουργίας και τον κατάλογο των βιβλίων μας στην ιστοσελίδα μας

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/autosch/joomla15/index.php/ourlibrary>

Από τη βιβλιοθήκη του σχολείου ...θα πρότεινα στους φίλους μου

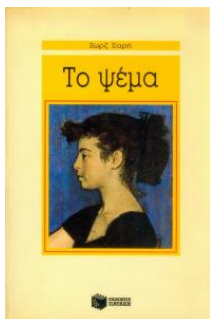
1) «**Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της**», Άλκη Ζέη

Τσαουσιδου Μαριέττα (B6): «Το προτείνω σ' όσους αγαπούν το κοινωνικό μυθιστόρημα, δεν είναι καθόλου βαρετό και μπορεί να κάνει τον αναγνώστη να αγαπήσει τη γραφή της Άλκης Ζέη και να αναζητήσει κι άλλα βιβλία της»

Τεξακαλίδου Ιωάννα (B6) και Δροσινού Αναστασία (B2): «Η αγάπη της γιαγιάς σώζει την Κωνσταντίνα από τα ναρκωτικά».

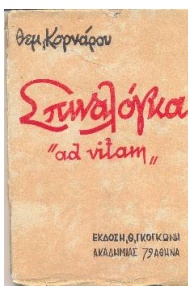
2) «**Το ψέμα**», Ζωρζ Σαρρή

Ελευθεριάδου Λίντα (B2) και Καραζαφείρης Στέργιος (B2): «Ενδιαφέρον βιβλίο που κερδίζει την καρδιά των παιδιών, τα οποία παίρνουν το μήνυμα: όχι ψέματα στη ζωή μας».

4) «**Τα φαντάσματα της σοφίας**», Μάνος Κοντολέων

Καραλή Μαρία – Ρωξάνη (B2): «Παιδιά που τολμούν και πετυχαίνουν τους στόχους τους».

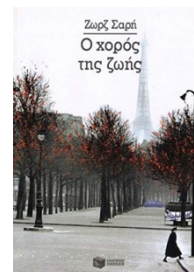

5) «**Σπιναλόγκα**», Θέμος Κορνάρος

Τζελάτη Γεωργία (B6): «Η αξιοπρέπεια μπροστά στην ανίατη νόσο και στον επικείμενο θάνατο».

6) «**Ο χορός της ζωής**», Ζωρζ Σαρρή

Καραντώνη Ιωάννα (B2): «Το προτείνω, διότι προβάλλει την ελπίδα που δεν πρέπει να χάνεται ποτέ».

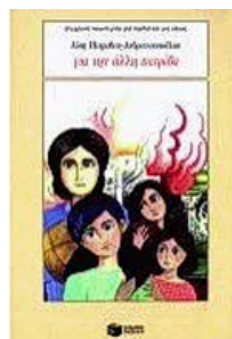

7) «**Ξέρω να λέω ΟΧΙ**», Χριστίνα Ρασιδάκη

Φλόρι Αλέξιος (B6): «Πρέπει να το διαβάσει κάθε μικρός και μεγάλος, ώστε να καταλάβει πώς πρέπει να ενεργεί στον σχολικό εκφοβισμό, αλλά και σε άλλους εκφοβισμούς και παρενοχλήσεις που προσβάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια».

8) «**Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου**», Άλκη Ζέη

Κακιούσης Θοδωρής (B2) και Κατσίκη Άννα – Ειρήνη (B2): «Νέα παιδιά, στο χάος του πολέμου, στην Αθήνα της κατοχής, θυσιάζουν ακόμα και τη ζωή τους, για να σώσουν τους φίλους τους από τα νύχια των Γερμανών ναζί».

3) «**Για την άλλη πατρίδα**» και «**Σπίτι για πέντε**», Λότη Πέτροβιτς – Ανδρουτσοπούλου

Τουτός Γιώργος (B6) και Τόττα Πα-ναγιώτα (B6): «Όταν η αγάπη κυβερνά τις σχέσεις των ανθρώπων, οι

δυσκολίες αντιμετωπίζονται και ξεπερνιούνται».

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ: "ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΙΤΙΑ", ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ 3 ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΩΝ: ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (B2), ΤΟΥΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (B6) και ΖΙΜΠΙΛΙΔΟΥ ΧΡΥΣΑΣ (B2).

Λονδίνο, 3/4/19

Αγαπημένη μου γιαγιά,

Συγγνώμη που άργησα τόσο να σου γράψω, αλλά ειλικρινά τον τελευταίο καιρό τρέχω και δε φτάνω. Όπως ξέρεις είναι περίοδος εξετάσεων και αυτή τη φορά τα μαθήματα είναι πολύ δύσκολα και οι καθηγητές απαιτητικοί. Έως τώρα νομίζω ότι τα πήγα καλά, αλλά όπως λες και εσύ «στο τέλος ξυρίζουν τον γαμπρό». Μου έχετε λείψει όλοι πάρα πολύ και ρίζουν τον γαμπρό». Μου έχετε λείψει όλοι πάρα πολύ και ρίζουν τον γαμπρό». Μου έχετε λείψει όλοι πάρα πολύ και ρίζουν τον γαμπρό». Μου έχετε λείψει όλοι πάρα πολύ και ρίζουν τον γαμπρό».

Με την υγεία σου πώς είσαι; Η καινούρια αγωγή που σου έδωσε ο γιατρός για τον πόνο στα πόδια σου είναι αποτελεσματική; Χάρηκα πολύ όταν μου έγραψες πως ο παππούς έκανε όλες τις εξετάσεις του και ήταν καλές. Να προσέχετε πολύ την υγεία σας και να φροντίζετε ο ένας τον άλλον. Εγώ προσέχω πολύ, όπως μου λες συνέχεια και μην ανησυχείς τρώω και ντύνομαι καλά. Ευχαριστώ πολύ για τα χρήματα που μου στείλατε. Με αυτά αγόρασα ένα αδιάβροχο και το φοράω κάθε μέρα. Ούτως ή άλλως χρειάζομαι ένα, γιατί εδώ στο Λονδίνο βρέχει συνέχεια. Επίσης ευχαριστώ για τις φόρμες που μου έστειλες. Πώς είναι τα πράγματα εκεί πέρα; Πώς τα πάει η μικρή μου ξαδερφούλα στο δημοτικό; Αγόρασε τελικά ο θείος εκείνο το αμάξι που μου έλεγε πριν φύγω;

Ανυπομονώ να τελειώσουν οι εξετάσεις για να γυρίσω πίσω και να σας δω όλους από κοντά και να ξεκουραστώ λίγο από τις σπουδές μου.

Ο αγαπημένος σου εγγονός,
Θοδωρής

Μελβούρνη, 28/3/19

Αγαπητοί γονείς μου,

Χθες έλαβα το γράμμα σας και χάρηκα πάρα πολύ. Είχα αρκετό καιρό να πάρω νέα σας. Σας ευχαριστώ που μου γράψατε και πληροφορήθηκα ότι είστε όλοι καλά.

Όσον αφορά εμένα, είμαι καλά στην υγεία μου. Οι μέρες στη Μελβούρνη περνάνε πλέον ευχάριστα και χωρίς άγχος. Είμαι ήδη πέντε μήνες και έχω προσαρμοστεί για τα καλά στην κουλτούρα των Αυστραλών. Το σπίτι που μένω είναι κοντά στο πανεπιστήμιο και μετακινούμαι με ευκολία με το αστικό λεωφορείο. Εδώ στη Μελβούρνη ζούνε πολλοί Έλληνες, κάποιοι από αυτούς σπουδάζουν, αλλά οι περισσότεροι ήρθαν μετανάστες για να βρουν εργασία. Συχνά τα απογεύματα πηγαίνω σε μαγαζιά για φαγητό και καφέ στην περιοχή που ζούνε οι Έλληνες κάτοικοι της Μελβούρνης.

Παρακολουθώ καθημερινά τα μαθήματα στη Σχολή, διαβάζω στη βιβλιοθήκη και πηγαίνω στα εργαστήρια που κάνουμε. Μ' αρέσει πολύ. Θέλω να τελειώσω και να συνεχίσω κάνοντας μεταπτυχιακές σπουδές. Τα Σαββατοκύριακα εργάζομαι αρκετές ώρες ως σερβιτόρος σε μια ελληνική ταβέρνα. Είναι αλήθεια ότι τα χρήματα που βγάζω είναι ικανοποιητικά και συμπληρώνουν σε μεγάλο βαθμό αυτά που χρειάζομαι για να ζήσω στην Αυστραλία.

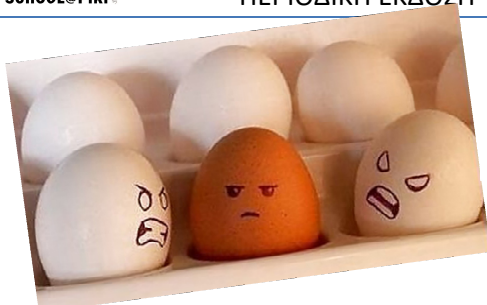
Κατά τα άλλα, η ζωή κυλά ήρεμα και ευχάριστα. Να δώσετε πολλούς χαιρετισμούς στους δυο μικρούς αδερφούς μου, στις γιαγιάδες και σε όλους τους συγγενείς μας. Ελπίζω να καταφέρω να έρθω μετά τις εξετάσεις για τις θερινές διακοπές.

Με πολλή αγάπη,
ο γιος σας
Γιώργος

Πολυαγαπημένη μου αδερφέ,

Επιτέλους βρήκα την ευκαιρία να γράψω αυτό το γράμμα για να σου πω πόσο πολύ μου έλειψες εσύ και όλη η οικογένειά! Νιώθω ευγνώμων που μπόρεσα να επικοινωνήσω μαζί σου (αν και από διαφορετική χώρα) και να εκφράσω όλα μου τα νέα. Πρέπει να πω ότι τον τελευταίο καιρό οι υποχρεώσεις αυξήθηκαν και οι απαιτήσεις από τη δουλειά μου είναι μεγάλες. Παρόλ' αυτά, πιστεύω ότι η θέση εργασίας που μου δόθηκε είναι αρκετά καλή και ελπίζω η κατάσταση να ομαλοποιηθεί. Ξέχασα να αναφέρω ότι έχετε όλοι πολλά φιλιάρια από την Μαρία, τη συγκάτοικό μου, που γνώρισες όταν ήρθαμε μαζί στην Ελλάδα το καλοκαίρι. Μου έχει πει ότι επιθύμησε και αυτή τους γονείς της – αδυναμία της όμως είναι η γιαγιά της – και λέμε να ταξιδέψουμε ξανά για να τους επισκεφτεί. Η Μαρία κι εγώ νιώθουμε τυχερές που έχουμε γίνει φίλες, καθώς μπορούμε τουλάχιστο να θυμόμαστε κάπου-κάπου τη μητρική μας γλώσσα. Θέλω να τονίσω ακόμα ότι μου έχει λείψει η κουλτούρα της πατρίδας. Εδώ στο Λονδίνο έχω το αίσθημα πως ο χρόνος κυλάει γρήγορα, δεν καταλαβαίνω πώς περνάει η μέρα με τη μέρα ... κι όλα αυτά επειδή υπάρχει πάντα η ίδια ρουτίνα. Αλλιώς είναι τα πράγματα στο χωριό, δεν υπάρχει πίεση και κούραση εκεί. Να ξέρεις αδερφάκο μου, από τώρα σχεδιάζω ταξίδι για τον Ιούλιο και ανυπομονώ. Εξάλλου τι να την κάνεις την Αγγλία χωρίς παρα- του πατρικού. Θα το εκτιμούσα πολύ βέβαια εάν κι εσύ με επισκεπτόσουν όπως την περσινή χρονιά που εσύ και η θεία με ξαφνιάσατε. Σε παρακαλώ γράψε μου σύντομα και πες μου όλα τα νέα του χωριού. Περιμένω το γράμμα σου.

Φιλιά σε όλους,
Χρύσα

Ο ρατσισμός με τα μάτια μας

Οι παρακάτω ημερολογιακές σελίδες αποτελούν κείμενα μυθοπλασίας.

Γράφει η Άννα Μαρία Γερακάρη (Γ1)

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Είμαι πολύ μπερδεμένη τις τελευταίες μέρες, καθώς έχω εμπλακεί σε ένα ρατσιστικό επεισόδιο χωρίς να το θέλω. Αν μιλήσω, μπορεί να αντιμετωπίσω προβλήματα στη σχέση με την κολλητή μου, όμως εάν δεν μιλήσω θα είναι άδικο για την καημένη τη συμμαθήτριά μας.

Εδώ και λίγο καιρό, ένα νέο κορίτσι ήρθε στην τάξη μας, είναι αλβανικής καταγωγής και πολλοί συμμαθητές μου εκδηλώνουν ρατσιστική συμπεριφορά απέναντί της. Το γεγονός έφτασε στο απροχώρητο εδώ και μία εβδομάδα, αφού το κορίτσι παρενοχλείται μέσω του διαδικτύου και, το χειρότερο, παρενοχλείται από την κολλητή μου. Δεν το ξέρει κανείς άλλος η ίδια μου το εξομολογήθηκε περιμένοντας να γελάσω, όμως οι αντιδράσεις μου δεν ήταν αυτές που περίμενε. Είμαι μες στο άγχος προσπαθώντας να τη σταματήσω για να λυθεί το πρόβλημα ευκολότερα. Αντιθέτως, η φίλη μου προσπαθεί να παρακινήσει και άλλα παιδιά να κάνουν τα ίδια με αυτήν, και μάλιστα με μεγάλη επιτυχία, αγαπητό μου ημερολόγιο! Είναι δυνατόν είναι αυτή η φίλη που γνώριζα από το Δημοτικό και τόσο πολύ αγαπούσα;....

Το αποκορύφωμα έφτασε χθες όταν το κορίτσι θέλησε να μου μιλήσει, διότι, όπως είπε, ένιωθε πιο άνετα μαζί μου λόγω της πιο ήπιας στάσης μου. Μου εξομολογήθηκε αυτά που της συμβαίνουν, και εγώ έκανα ότι την κατανόησα και την συμβούλεψα να τα

αγνοήσει. Ένωσα χάλια τέτοια διπροσωπία, δεν μου ταιριάζει, θέλω να μιλήσω.

Χθες σκεφτόμουν ότι το σωστότερο θα ήταν να μιλήσω ευθέως στο κορίτσι ή στη φίλη μου. Ξέρω ότι θα μου κρατήσει κακία, όμως έτσι θα την έκανα να το σταματήσει χωρίς να την εκθέσω στους καθηγητές και στους υπόλοιπους συμμαθητές μας. Δεν θα το έκανα γενικά αλλά στην προκειμένη περίπτωση νιώθω ότι αν κρατήσω το στόμα μου κλειστό είμαι και εγώ θύτης σε αυτό το γεγονός.

Δεν θα ξεχάσω πως την πρώτη εβδομάδα, όταν είχε έρθει η νέα μαθήτριά στην τάξη, η φιλόλογος μάς μίλησε για το ρατσισμό. Εκείνη τη μέρα έβλεπα την αμηχανία στην έκφραση πολλών παιδιών αλλά κυρίως στην φίλη μου καθώς είναι πολύ καλό κορίτσι. Δεν ξέρω τι άλλαξε στη συμπεριφορά της τόσο πολύ και τι την οδήγησε σε αυτές τις πράξεις.

Πολυαγαπημένο μου ημερολόγιο, τελικά αποφασίζω να μιλήσω. Δεν θα το κρατάω για πολύ μέσα μου. Αύριο που θα συναντηθώ με την κολλητή μου θα της μιλήσω ανοιχτά. Δεν ξέρω μέχρι πού θα τραβήξει αυτό, αλλά ελπίζω να λυθεί σύντομα. Μακάρι να καταλάβει το λάθος της και να μη μου θυμώσει για να έχουν όλα ένα αίσιο τέλος. Προς το παρόν σε αφήνω, γιατί πρέπει να διαβάσω για το διαγώνισμα της ιστορίας που γράφουμε μετά το Σαββατοκύριακο.

Παντοτινά δική σου,

Άννα Μαρία

Διαβάστε περισσότερες από τις ιστορίες μας στην ιστοσελίδα του σχολείου μας
<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819racism.pdf>

Είμαι στον κόσμο μου γιατί δεν μου αρέσει ο δικός σας

Γράφει η Γεωργία Ρουμελιώτη (Γ6)

Ας με συγχωρέσουν οι νέοι του καιρού μας για αυτά που θα τους διηγηθώ. Λοιπόν, το όνομά μου είναι Λυδία. Είμαι τριάντα χρονών, έχω υλοποιήσει τα όνειρά μου και είμαι υγιής. Όλα τα δύσκολα που πέρασα στα εφηβικά μου χρόνια, οφείλονται στις παρέες μου. Γι' αυτό υπάρχει και η παροιμία «δείξε μου τον φίλο σου να σου πω ποιος είσαι».

Στο Γυμνάσιο έκανα παρέα με κάποιες κοπέλες. Ήταν πολύ συμπαθητικές, γι' αυτό και διασκεδάσαμε μαζί. Είχαν

αγγίξει τη ζωή μου με την αξιοπρέπειά τους και το ανεξάντλητο χιούμορ τους. Ήμασταν γύρω στα δέκα άτομα και από αυτά ξεχώρισα τέσσερα κορίτσια, τη Γαρυφαλλιά, τη Φοίβη, τη Χαρά και τη Μαρίζα για την προσωπικότητά τους. Απλά ήμασταν ιδιόρρυθμες, γιατί είχαμε τα δικά μας όνειρα και ήμασταν πιο ώριμες σε σχέση με τις άλλες, που ήταν αδαείς. Με τον καιρό όμως άρχισε να διευρύνεται η παρέα κυρίως με αγόρια. Στην αρχή δεν είχαμε θέμα με τη συμπεριφορά τους, αλλά μέρα με τη μέρα παρατηρούσαμε αλλαγές

στα λόγια και στις πράξεις τους και φαινόταν ότι παρέσυραν μερικά κορίτσια. Εμείς οι πέντε κοπέλες νιώθαμε περιττές αφού δεν συμβιβαζόμασταν με αυτούς και σκεφτόμασταν να αποχωρήσουμε αλλά δεν ήταν εύκολο.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνη την ημέρα, στη Γ' Γυμνασίου, που είχε διοργανωθεί ένας χορός του σχολείου μας και μας βοήθησε να καταλήξουμε σε μία απόφαση ορμώμενες από το παρακάτω γεγονός. Καθώς εισήλθαμε στον χώρο, ανακαλύψαμε ότι κάποια κορί-

τσια φορούσαν ακριβά προκλητικά φορέματα και ψηλοτάκουνα κρατώντας από το ένα χέρι τσιγάρο και από το άλλο μπουκάλι με ποτό, όπως και τα αγόρια και μας ρωτούσαν αν θέλαμε και εμείς. Εγώ και οι φίλες μου οπισθοχωρήσαμε, δίνοντας αρνητική απάντηση, εκτός από μία, τη Χαρά. Επέλεξε να πάει με το μέρος τους, λόγω του ότι είχε ερωτευτεί ένα αγόρι από την παρέα, το οποίο έπαιρνε και ναρκωτικά. Έτσι πίστευε πως αν μιμούνταν τα ενδιαφέροντά του, θα την πρόσεχε.

Θεωρούσαμε ανούσιο να είμαστε φίλες με ανθρώπους που έχουν παραβατικές συμπεριφορές, οπότε επιλέξαμε να κρατήσουμε τη φιλία μας μόνο εμείς οι τέσσερις και να ασχοληθούμε με τα δικά μας ιδανικά. Μετά το Γυ-

μνάσιο δώσαμε περισσότερη βάση στους στόχους μας και προσπαθούσαμε για το καλύτερο. Γνωρίζαμε νέους φίλους με ίδιες συμπεριφορές αλλά τους προσπερνούσαμε, γιατί χάρη στη θέλησή μας ποτέ δεν σταματήσαμε να αγωνιζόμαστε και ακόμα, δεν αφήσαμε να μας καταβάλει το κακό.

Τώρα βρίσκομαι στην Βοστώνη και είμαι σεναριογράφος. Ένα σενάριο που έχω γράψει αφορά τα εφηβικά μου χρόνια στο Γυμνάσιο. Εκτός από μένα που κατάφερα να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου, το κατάφεραν και οι πλέον κολλητές μου μιας που έχουμε επαφές από τότε μέχρι τώρα, παρόλο που βρίσκεται μακριά η μία από την άλλη. Η Φοίβη ζει στην Ισπανία και εργάζεται ως βρεφονηπιοκό-

μος όπως και η αδερφή της η Μαρίζα που κατοικεί στην Ιταλία και η Γαρυφαλλιά στο Λονδίνο ως Βιολόγος. Κάποιοι που είδαν την ταινία μου και επικοινωνήσαν μαζί μου, είναι μερικοί από την παρέα του Γυμνασίου. Σύμφωνα με αυτά που έμαθα, οι περισσότεροι έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας ή έχασαν τη ζωή τους ή μπήκαν φυλακή λόγω εμπορίου ναρκωτικών. Η Χαρά δυστυχώς που έμπλεξε με εκείνο το αγόρι, βρίσκεται σε κλινική για αποτοξίνωση.

Μακάρι να τους μιλούσαμε στον κόσμο μας, γιατί τελικά αποδείχθηκε ότι πορευθήκαμε στο σωστό δρόμο. Ο δικός τους κόσμος, των ναρκωτικών και του αλκοόλ, τους οδήγησε σε δρόμους δίχως επιστροφή.

Μίλα, μη φοβάσαι

Γράφουν οι Γιαννακοπούλου Κυριακή και Ασβεστά Ιωάννα (Γ1)

Στις μέρες μας ο σχολικός εκφοβισμός, ή αλλιώς bullying, είναι ένα φαινόμενο νεανικής παραβατικότητας που εμφανίζεται σε πολλές χώρες του κόσμου. Αναφέρεται στη χρήση βίας, σωματικής, λεκτικής, ψυχολογικής, μεταξύ μαθητών. Ο θύτης έχει ως σκοπό να προκαλέσει στο θύμα πόνο, είτε σωματικό, είτε ψυχικό.

Οι περισσότεροι μαθητές- θύματα σχολικού εκφοβισμού συχνά βιώνουν κοινωνικό άγχος και μοναξιά, ενώ παράλληλα φαίνονται εσωστρεφείς και έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση. Επιπρόσθετα, αναπτύσσουν φοβίες, αποκτούν επιθετική συμπεριφορά ή «πέφτουν» σε κατάθλιψη. Ακόμη, πολλοί από αυτούς απουσιάζουν από το σχολείο, βλέπουν την επίδοσή τους να «πέφτει», ενώ ορισμένοι σταματούν τη φοίτησή τους. Από την άλλη πλευρά, οι θύτες μαθαίνουν να θεωρούν την επιθετικότητα ως δύναμη και τείνουν να εξελιχθούν κάποιες φορές σε ενήλικες με παραβατική συμπεριφορά.

Αν, όμως δεν καταφέρουμε να αποτρέπουμε τον σχολικό εκφοβισμό, όταν συμβαίνει, στην ουσία προωθούμε τη βία. Είναι σα να λέμε στον θύτη ότι έχει το δικαίωμα να πληγώνει ανθρώπους και στο θύμα ότι δεν αξίζει την προστασία μας. Τις περισσότερες φορές τα παιδιά-θύματα δεν ομολογούν αυτό που βιώνουν ούτε στους εκπαιδευτικούς, αλλά ούτε και στους γονείς τους. Ενδεχομένως θεωρούν τον εκφοβισμό που υφίστανται ως σημάδι προσωπικής τους αδυναμίας, κάτι που φυσικά δεν ισχύει σε καμία περίπτωση. Συμπερασματικά, είναι καλό, τόσο οι γονείς, όσο και οι εκπαιδευτικοί να καλλιεργούν το αίσθημα της ασφάλειας στο παιδί, ώστε αυτό να μπορεί να εκφραστεί, όταν χρειάζεται.

Καταληκτικά, το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού είναι σύνθετο και αφορά σε γονείς, εκπαιδευτικούς και μαθητές. Επομένως, δεν πρέπει να αγνοούμε τις εκφοβιστικές συμπεριφορές, αλλά είναι αναγκαίο να δίνουμε την απαιτούμενη προσοχή και να επεμβαίνουμε άμεσα.

Ένα ποίημα για τον σχολικό εκφοβισμό

Λέξεις και Πράξεις

Τα μάτια απόκτησαν κόκκινη απόχρωση,
νύχτες γεμάτες απομόνωση
στον σκοτεινό κόσμο της απόγνωσης.

Κοιτάω ψηλά και βλέπω νοητά κάγκελα
να με περικυκλώνουν,
το δικό μου κλουβί, το δικό μου κελί.
Και κάθε φορά που οι λέξεις με χτυπάνε
σαν βέλη μέσα στο στήθος
υπομονή κάνω με ήθος.

Πονάνε οι λέξεις, πονάνε,
βαριές είναι και χτυπάνε.
Μα περισσότερο από τα λόγια
πονούν οι πράξεις,
οι αταξίες, δικές τους συμφωνίες.

Το στόμα έχει κλείσει,
τα χείλη έχουν σφραγίσει,
όλα με πράξεις και λόγια,
όλα με πόνο και φόβο.
Η σπίθα της ελπίδας όμως παραμένει,
να ξεφύγω περιμένει.

Νικολέτα Καλαϊτσίδου (Γ2)

Πρώτες Βοήθειες

Την Τρίτη 11 Δεκεμβρίου και την Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου 2018 οι μαθητές/τριες της Γ' τάξης και εκπαιδευτικοί του σχολείου μας συμμετείχαν σε δύο εκπαιδευτικά προγράμματα με θέμα «Πρώτες Βοήθειες - Καρδιο-

πνευμονική Αναζωογόνηση». Έτσι, είχαν την ευκαιρία, όχι μόνο να γνωρίσουν πώς πρέπει να ανταποκριθούν σε μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης, αλλά και να αυξήσουν την αυτοεκτίμησή τους, το αίσθημα προσωπικής ευθύνης και την έννοια του προσωπικού καθήκοντος στην κοινωνία. Το 1ο εκπαιδευτικό πρόγραμμα πραγματοποιήθηκε από την ΕΔΟΜΑΚ (Διασωστική Ομάδα Αντιμετώπισης Καταστροφών) και το παρακολούθησαν οι μαθητές/τριες των

τμημάτων Γ1, Γ5 και Γ8, ενώ το 2ο πραγματοποιήθηκε από τον οργανισμό «KIDS SAVE LIVES» και το παρακολούθησαν οι μαθητές/τριες των τμημάτων Γ2, Γ3, Γ4, Γ6 και Γ7.

Συμμετοχή στις εξετάσεις του Κρατικού Πτυχίου Γλωσσομάθειας

Και φέτος το σχολείο μας έδωσε βροντερό παρόν στις εξετάσεις του Κρατικού Πτυχίου Γλωσσομάθειας, επίπεδο Α1 – Α2, που έλαβαν χώρα στις 18 Μαΐου 2019.

Όλη τη χρονιά λειτούργησαν ένα τμήμα Γαλλικής Γλώσσας και δύο τμήματα Γερμανικής Γλώσσας μία φορά τη βδομάδα εκτός σχολικού ωραρίου.

Υπεύθυνη καθηγήτρια στο τμήμα Γαλλικής Γλώσσας ήταν η κ. Παπαδοπούλου Μαρία.

Στα τμήματα Γερμανικής Γλώσσας υπεύθυνες καθηγήτριες ήταν οι κ. Ζημάνη Παρασκευή και Χατζηφλίσκα Νεστορία. Οι μαθητές και μαθήτριες που συμμετείχαν στις εξετάσεις ήταν οι εξής:

Γαλλική γλώσσα

Γ1
Αβραμίδης Σπύρος
Γ4
Κουσουτή Χριστίνα
Γ7
Σακαλή Αναστασία
Τουρσίδου Δήμητρα

Γερμανική γλώσσα

Γ1
Γερακάρη Άννα – Μαρία
Γ2
Θεοχαρίδου Σοφία
Ιωαννίδης Δημήτρης
Καλαϊτζής Χρήστος
Γ3
Κατόγλου Ειρήνη
Κατσίγρης Αντώνης
Γ5
Μαστορή Αλίνα
Μπακογιώργος Γιώργος
Γ6
Παπατριανταφύλλου Ιωάννα
Γ7
Ταμουρίδου Ζωή
Τενεκετζή Ελευθερία
Γ8
Τσίλογλου Τζένη
Τσιντάρη Τζένη

Bonne chance!!!
Bonne chance!!!

Viel Glück!!!
Viel Glück!!!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«Το μοναδικό δώρο που θα ήθελα για τα Χριστούγεννα»

Γράφει η Ελευθερία Τενεκετζή

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Δεν θέλω να λέω άλλα ψέματα στον εαυτό μου. Να προσπαθώ καθημερινά να με πείσω ότι θα περάσει. Μετά τον θάνατο της αδερφής μου νιώθω σαν να έχω χάσει και εγώ τη ζωή μου.

Τα πάντα άλλαξαν. Όλα τα χρώματα ξεθώριασαν, κυριαρχεί η στενοχώρια και η σιωπή. Αυτό το καταραμένο αυ-

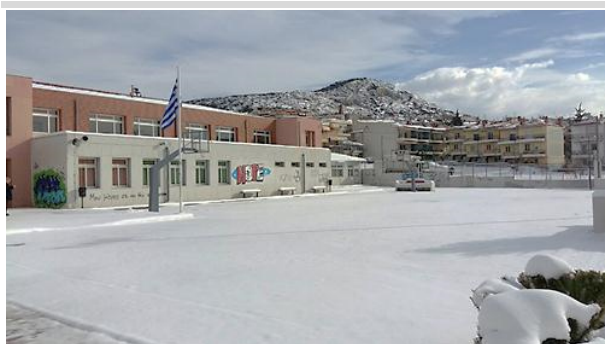
τοκινητιστικό ατύχημα στοίχειωσε όλη την οικογένεια. Πώς μπορεί να απαλλαγεί κανείς από τα βασανιστήρια των αναμνήσεων και των ενοχών; Πώς να μη θυμάται το ατέλειωτο κρυφτό που παίζαμε στο σπίτι της γιαγιάς, τα χριστουγεννιάτικα τραπέζια, τα αστεία που μοιραζόμασταν κάθε απόγευμα... Νιώθω ότι φταίω εγώ για τα πάντα!

Σήμερα, πήρα την πρωτοβουλία να συγκεντρώσω τα ρούχα της για να τα δώσω σε κάποιον που πραγματικά τα χρειάζεται... όμως με το που τα αντί-

κρισα, πάγωσα. Σκέφτηκα πως δεν είμαι έτοιμη ακόμα.

Ποτέ μου δεν πίστεψα ότι θα συνέβαινε κάτι τέτοιο. Νόμιζα πως ήμασταν άφθαρτες. Έχω μετανιώσει για όλες τις στιγμές που στάθηκα αυστηρή απέναντί της. Μακάρι, να την ξαναέβλεπα, να την αγκάλιαζα, έστω για μια ακόμη φορά. Αυτό είναι το μοναδικό δώρο που θα ήθελα για τα Χριστούγεννα. Την αγαπάω τόσο πολύ! Έφυγε πολύ νωρίς, τόσο άδικα...

Διαβάστε κι άλλες ιστορίες στη σελίδα: <http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819christmasstories.pdf>

και στα Πεύκα!!! Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη.... καμία εξέλιξη. Το χιόνι, χιόνι και το λουκέτο, λουκέτο! Μπα, αύριο θα ανοίξουν, δεν μπορεί! Κι όμως: το χιόνι δεν λέει να μας αφήσει. Όλοι πανηγυρίζουν. (ίσως όχι οι γονείς!!!!)

Πέμπτη; Παρασκευή; Οι επισκέψεις στην ιστοσελίδα του σχολείου φτάνουν μέχρι και τις 1000 σε μία μέρα, περιμένοντας για ακόμη μία μέρα την ανακοίνωση που θα λέει ότι το σχολείο θα είναι και πάλι κλειστό! Και ναι! Πάλι χιόνι, χιόνι, χιόνι, λουκέτο, λουκέτο, λουκέτο. Το σχολείο παγωμένο και κατάλευκο, έρημο και μόνο. Ίσως ποτέ οι τοίχοι του, οι σκάλες του, η αυλή του να μην ήταν τόσο ήσυχοι. Ακόμη και το καλοκαίρι, τρυπώνουν τα τζιτζίκια και ταράζουν λίγο την ησυχία. Μα τόση ησυχία; Μα τόση απραξία; Σαν να βαρεθήκαμε λίγο. Άρχισε να μας λείπει η κίνηση, οι φωνές, η φασαρία. Τι λέτε; Καιρός (όχι χιονιάς!) να ξαναγυρίσουμε σχολείο!!!

Η θέση της γυναίκας στην αρχαία Ελλάδα

Στην αρχαία Αθήνα της κλασικής εποχής, ο δήμος των πολιτών χωριζόταν σε διάφορες κοινωνικές τάξεις μέσα από τις οποίες καθοριζόταν η θέση της γυναίκας στην κοινωνία.

Η γνήσια Αθηναία δεν είχε τη δυνατότητα να ενεργήσει σαν ενήλικη και να παίρνει αποφάσεις, εφόσον ο νόμος όριζε πως σε όλη τη διάρκεια της ζωής της θα έπρεπε να βρίσκεται υπό την κηδεμονία του πατέρα, του συζύγου ή του γιου της. Επιπλέον οι ασχολίες της περιορίζονταν στην επίβλεψη του προσωπικού, στη φροντίδα του οίκου και στην ανατροφή των παιδιών της. Τον περισσότερο χρόνο τον περνούσε στον γυναικωνίτη υφαίνοντας. Επιπρόσθετα, η Αθηναία δεν είχε πολιτικά δικαιώματα, ενώ της είχε αφαιρεθεί και το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Οι θρησκευτικές τελετές ήταν το μόνο γεγονός στο οποίο της επέτρεπαν να συμμετέχει. Συμπερασματικά, οι γυναίκες στην αρχαία Αθήνα

κατείχαν μειονεκτική θέση σε σχέση με τους άνδρες, οι οποίοι είχαν τον κυρίαρχο ρόλο.

Η θέση της γυναίκας στην αρχαία Σπάρτη διέφερε πολύ από αυτήν της Αθηναίας. Οι Σπαρτιάτισσες διέθεταν ελευθερίες και μπορούσαν να αποκτήσουν δική τους ιδιοκτησία. Επειδή ο άνδρας έλειπε για πολύ καιρό από το σπίτι, η γυναίκα στη Σπάρτη ήταν χειραφετημένη σε βαθμό αδιανόητο για την εποχή εκείνη. Γυμναζόταν όπως τα αγόρια και οι άνδρες και ήταν γνωστή για τις αθλητικές της ικανότητες. Συμμετείχε στην πάλη, γυμνή, όπως και οι άνδρες, ενώ εκπαιδεύονταν στο δίσκο και στο ακόντιο. Μεγάλη σημασία έδινε και στους χορούς. Αυτή του είδους η εκπαίδευση στις γυναίκες αποτελούσε συστατικό της Σπαρτιάτικης ευγονίας, ώστε να γίνουν ενσυνείδητες μητέρες και να μεγαλώσουν γερά τέκνα.

Μια μαθήτρια του Γ4

Τα μυστικά του Έβερμουντ

Γράφει η Ζωή Ταμουρίδου (Γ6)

«Είχανε μόλις ξεκινήσει οι διακοπές των Χριστουγέννων και από ότι φαινόταν ο

καιρός ήταν σύμμαχος των παιδιών. Όλο το βράδυ χιονίζει και τώρα οι αυλές όλων των σπιτιών ήταν καλυμμένες από ένα άσπρο πέπλο χιονιού. Μάλιστα, κάθε προσπάθεια να κοιτάξεις τι συνέβαινε μόλις λίγα μέτρα μακριά, κατέληγε σε αποτυχία αφού χανόσουν σε ένα κατάλευκο χιονισμένο τοπίο. Κάθε γειτονιά είχε γεμίσει χαρά, γέλια και αμέτρητο παιχνίδι. Άνθρωποι όλων των ηλικιών είχαν αφήσει τη ζεστασιά των σπιτιών τους και, για χάρη των παιδιών, φτιάχνανε χιονάνθρωπους, έπαιζαν χιονοπόλεμο, μα μόλις άρχιζαν να νιώθουν το ψύχος της ατμόσφαιρας, εγκατέλει-

παν τις χιονισμένες τους αυλές για ένα, άντε και δύο ποτήρια ζεστής σοκολάτας.

Ο ήλιος είχε σχεδόν εξαφανιστεί όταν μια παρέα παιδιών αποφάσισε να εξερευνήσει μια σπηλιά που βρισκόταν στο κέντρο του πιο τρομακτικού και εγκαταλελειμμένου μέρους, του Έβερμουντ. Το Έβερμουντ είναι μια μικρή περιοχή, σχεδόν ανύπαρκτη στον χάρτη, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας αποτελείται από δάσος. Η πόλη απ' την άλλη είναι εκσυγχρονισμένη και αναπαλαιωμένη, αν και κάποια σημεία της σου δίνουν τη αίσθηση ότι κάτι υπήρχε εκεί που τώρα βρίσκεσαι. Φημολογείται ότι υπήρχαν κρυμμένες, στα πιο απομακρυσμένα της σημεία, μυστικές εγκαταστάσεις από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, σχετιζόμενες με κάποια από τα πιο τρομακτικά και ανεξήγητα φαινόμενα. Κάποιοι λένε πως στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου γίνονταν πειράματα για συσκευές που θα μπορούσαν να δώσουν ένα τέλος νωρίτερα. Όμως, όταν ένας επιστήμονας έκανε λάθος στις απαραίτητες για το πείραμα δοσολογίες, ξεκίνησε μια

αλυσιδωτή αντίδραση που οδήγησε σε μια τεράστια έκρηξη που έδωσε στο Έβερμουντ τη μορφή που έχει σήμερα. Βέβαια, πολλοί θεωρούν πως η ίδια η ύπαρξη των μυστικών εγκαταστάσεων είναι ένα από τα παραμύθια και τους μύθους που πέρασαν από τις προηγούμενες γενιές για να αποτρέπουν τα παιδιά τους από το να πηγαίνουν στο δάσος. Ακόμα και τώρα γνωρίζοντας όσα γνωρίζουμε δεν μπορούμε να ξέρουμε με σιγουριά τι πραγματικά είχε συμβεί στο Έβερμουντ.

Διαβάστε τη συνέχεια της ιστορίας στην ιστοσελίδα του σχολείου

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819tamoudidouevermoud.pdf>

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗ ΨΥΧΗ

Γράφει η Νικολέτα Καλαϊτσίδου (Γ2)

Προδότες, όλοι τους είναι προδότες! Τρέχω στο δάσος σαν μανιακή, προσπαθώντας να ελευθερωθώ, προσπαθώντας να σπάσω τα δεσμά μου. Είναι όμως γερά! Ταπεινώθηκα από αυτούς, περιγελάστηκα... χλευάστηκα... Τον δρόμο της επιστροφής διαγράφω από τη μνήμη μου. Δεν είμαι πλέον υπαρκτό πρόσωπο, γίνομαι ένα με τη σκιά μου, φάντασμα από κάποιον άλλο αιώνα.

Σκοτάδι απλώνεται στο πέρασμα μου, αισθάνομαι την ανθρώπινη καταστροφή.

Κουράστηκα να είμαι υπάκουη, να υποτάσσομαι στις διαταγές τους. Ακολουθώντας αυτούς τους αχρείους στα τυφλά που μας οδηγούσαν στα γκρίζα δωμάτια εργασίας. Μας είχαν πει πως είμαστε ελεύθεροι κι όμως είμαστε σκλάβοι. Φτιαγμένοι για να υπηρετούμε. Παιδιά εγκαταλείπουν τη ζωή τους δουλεύοντας ... Η δυστυχία σε όλο της το μεγαλείο!

Διαβάστε τη συνέχεια της ιστορίας στην ιστοσελίδα του σχολείου

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2019/201819kalaitsidouimprisonedsoul.pdf>

(συνέχεια από τη σελ. 25)

Όχι ο παππούς και η γιαγιά οφείλουν να καταλάβουν και να μην ενοχληθούν καθόλου. Εξάλλου θα πάνε τα άλλα δύο εγγόνια τους και οι άλλοι συγγενείς, αν δεν έχουν κι αυτοί βαρύ πρόγραμμα και άλλες κοινωνικές υποχρεώσεις. Ναι, ναι η Χριστίνα δεν πρέπει να νιώθει άσχημα. Δεν είναι αυτή ούτε Βασιλική ούτε Αλέξης και ο παππούς δεν είναι ο κ. Σταύρος. Αύριο είναι Χριστούγεννα, απαγορεύεται ο παππούς της Χριστίνας να πά-

θει κάτι τα Χριστούγεννα. Θα έρθει κόσμος, θα έχει επισκέψεις, θα είναι τα άλλα δύο του εγγόνια, θα... θα της λείψει.

Η μαμά της είχε τελειώσει το τηλεφώνημα και η Χριστίνα έμπαινε στο σαλόνι κάπως σκεπτική.

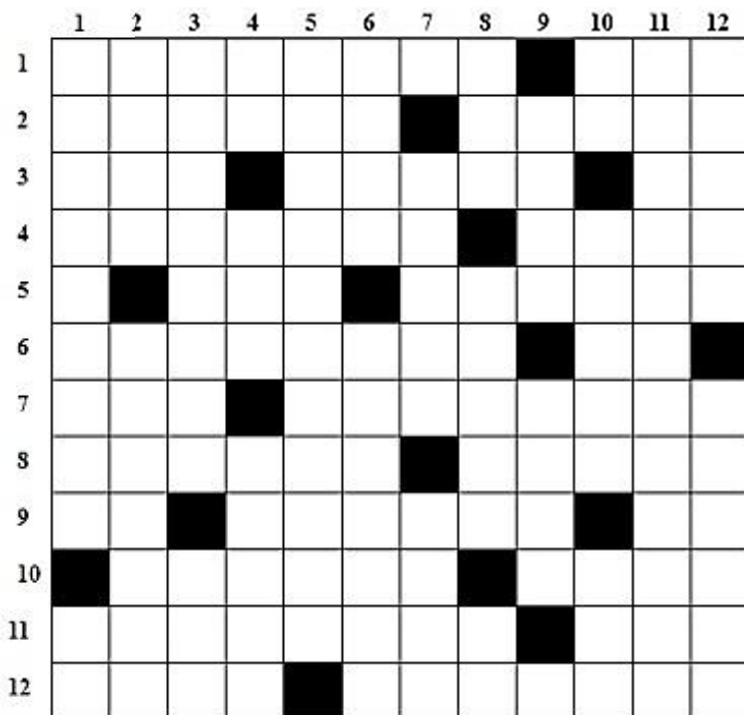
-**Συμβαίνει κάτι καλό μου;** τη ρώτησε η μαμά της ήρεμα.

-**Θέλω να πάμε στον παππού και τη γιαγιά,** απάντησε το ίδιο ήρεμα

-**Α ωραία! Πότε;** ρώτησε η μαμά κάπως παραξενεμένη

-**Αύριο. Είναι Χριστούγεννα αύριο!** απάντησε η Χριστίνα και την κοίταξε απλά, όπως συνήθως.

Ε ν μ α θ ή μ α τ ο ς

Σκίτσο του Θωμά Μπουλούση (Β₃)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Πόλη της Πελοποννήσου – Εδώ, επάνω (ιδιωμ.).
2. Ισχνός, αδύνατος κι αυτός – Ο υπόγειος σιδηρόδρομος (ξεν.).
3. Εξάρτημα υποζυγίων – Λυμένος, ελεύθερος από δεσμά – Κεφαλή της... οικογένειας.
4. Κι έτσι οι σταγόνες – Τραπεζική επιταγή (ξεν.).
5. « ... ίδιο έργο θεατές »: τίτλος τραγουδιού με τον Νταλάρα – Το πίσω και κάτω μέρος του κρανίου.
6. Μεταλλικό δοχείο που χρησιμοποιούν στη Ρωσία για το βράσιμο του τσαγιού – Άφωνη... ομιλία.
7. Αρχικά τρομοκρατικής οργάνωσης – Ο τόπος που είναι γεμάτος με ελιές, λιοστάσι.
8. Νέας ...: δήμος της περιφέρειας του Νομού Αττικής – Συναντιέμαι με κάποιον, συναντώ κάποιον.
9. Το 25ο με γράμματα – Κουζινικά σκεύη για ψήσιμο – Δορυφόροι του... «Κ».
10. Το πρώτο στην τοπική ή χρονική σειρά – Το φυτό που δίνει το ρετσινόλαδο.
11. Στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο έγινε θέατρο σκληρών κι αιματηρών μαχών, μεταξύ Ιαπώνων και Αμερικανών – Παλιά σιδηροδρομικά αρχικά.
12. Σύνθημα βυζαντινής στάσης – Ο αόριστος του « Σαστίζω ».

ΚΑΘΕΤΑ

1. Οι εξαγωγές λαχνών από την κληρωτίδα – Θέση διακόπτη (ξεν.).
2. ... Μάουερ: παλιά σόου γούμαν – « Κάτω στις Μαργαρίτας τ' ... »: τραγούδι του Γιάννη Μαρκόπουλου με την Μαρίζα Κωχ.
3. Βοηθός διαιτητή στο ποδόσφαιρο (ξεν.) – Ραδιοφωνικό ίδρυμα Κύπρου.
4. Τίτλος ποιήματος του Κίπλινγκ – Αναμόρφωσε την Ιαπωνία – Αδύνατα, κοκαλιάρικα.
5. Σύνθετη ονομασία των παραδουνάβιων ηγεμονιών λίγο πριν την Ελληνική Επανάσταση του 1821.
6. Ανώτατη Στρατιωτική Υγειονομική Επιτροπή – Μυθικός γιος του Πρίαμου.
7. Αποκαλούμε τον πολύ αδύνατο άνθρωπο (μψ.) – Βασιλιάς σε σκακιέρα.
8. Αγαπώ... Ιταλικά – Θεωρητικός του υλισμού – Προτρεπτικό μόριο.
9. Το λακωνίζουν ... φιλοσοφείν (αρχαίο ρητό) – Πόλη της Ρωσίας στη Σιβηρία.
10. Λατίνων... και – Άχρηστο σήμερα γράμμα του αρχαίου ελληνικού αλφαβήτου – Γαλλικό εδώ.
11. Αυτές που έχουν σχέση, ανήκουν ή αναφέρονται στο χρονικό διάστημα που προηγείται των εκλογών.
12. Το ακατοίκητο, το χωρίς σπίτι – Κι έτσι τα σπλάχνα.

Α	Ζ	Ι	Τ	Ζ	Α	Ζ	Α	Κ	Ι	Ν	Ζ
Κ	Ε	Ζ	Α	Λ	Ο	Α	Ν	Ι	Κ	Ο	Ι
Ι	Κ	Ι	Κ	Α	Ο	Κ	Ι	Χ	Ρ	Α	Β
Θ	Ι	Ζ	Ε	Ρ	Α	Χ	Ζ	Ν	Ζ	Ζ	Β
Ο	Ι	Μ	Ζ	Ζ	Α	Ι	Ν	Ο	Ι	Ο	Ι
Ζ	Ο	Ο	Τ	Ο	Ι	Β	Α	Α	Ε	Ζ	Ζ
Α	Μ	Ι	Ρ	Α	Β	Ο	Μ	Α	Ζ	Ζ	Ζ
Ο	Κ	Α	Ι	Ν	Ι	Ο	Τ	Ζ	Ζ	Ο	Ι
Κ	Ε	Ζ	Τ	Ζ	Ε	Α	Ι	Ν	Α	Ρ	Α
Ι	Ο	Ζ	Ο	Τ	Α	Β	Ι	Ν	Η	Ζ	Ζ
Ο	Ρ	Τ	Ε	Μ	Ζ	Ο	Ν	Α	Ι	Α	Ι
Ε	Π	Α	Α	Τ	Α	Μ	Α	Α	Α	Κ	Α

Εξωδιδασκαλίες δραστηριότητες του σχολείου μας

1. Την Τετάρτη 26/09/2018 πραγματοποιήθηκε διδακτική επίσκεψη μαθητών/τριών της Β' τάξης (τμήματα Γερμανικών) στο GOETHE INSTITUT.
2. Την Τρίτη 04/12/2018 πραγματοποιήθηκε διδακτική επίσκεψη της Β' τάξης στο Θέατρο της Μονής Λαζαριστών για την παρακολούθηση της παράστασης «Ποιος σκότωσε τον σκύλο».
3. Την Τρίτη 11/12/2018 τα τμήματα Γ1, Γ5 και Γ8 παρακολούθησαν εκπαιδευτικό πρόγραμμα με θέμα «Πρώτες Βοήθειες – Καρδιοαναπνευστική αναζωογόνηση» από εκπαιδευτές της ΕΔΟΜΑΚ.
4. Την Πέμπτη 13/12/2018 τα τμήματα Γ2, Γ3, Γ4, Γ6 και Γ7 παρακολούθησαν εκπαιδευτικό πρόγραμμα με θέμα «Πρώτες βοήθειες – Καρδιοαναπνευστική αναζωογόνηση – Χρήση απινιδωτή» από εκπαιδευτές/τριες του KIDS SAVE LIVES.
5. Τη Δευτέρα 17/12/2018 πραγματοποιήθηκε διδακτική επίσκεψη μαθητών/τριών των τμημάτων Α3, Α5, Α6 και Α7 στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο (Μετεωρολογικό Σταθμό, Σεισμολογικό Σταθμό και Μουσείο Εκμαγείων).
6. Την Τρίτη 12/02/2019 πραγματοποιήθηκε διδακτική επίσκεψη της Α' τάξης στην Αίθουσα Τελετών του Α.Π.Θ. όπου παρακολούθησαν την παράσταση «Πάμε ορχήστρα».
7. Την Πέμπτη 07/03/2019 πραγματοποιήθηκε διδακτική επίσκεψη μαθητών/τριών των τμημάτων Α1, Α2, και Α4 στον Σεισμολογικό Σταθμό ΑΠΘ, στο Μουσείο Εκμαγείων της Φιλοσοφικής Σχολής ΑΠΘ, στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας και στο Τμήμα Ορυκτολογίας του Γεωλογικού Τμήματος του ΑΠΘ.
8. Την Πέμπτη 28/03/2019 πραγματοποιήθηκε διδακτική επίσκεψη της Α' και Γ' τάξης στο Θέατρο της Μονής Λαζαριστών για την παρακολούθηση της παράστασης «Ποιος σκότωσε τον σκύλο».
9. Από τις 02/04/2019 έως τις 06/04/2019 πραγματοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη 3 πολιτιστικών προγραμμάτων του σχολείου στη Γαλλία και τη Γερμανία.
10. Στις 02/04/2019 τα τμήματα Γ1 και Γ2 παρακολούθησαν τη θεατρική παράσταση «Μπαλ γου» στο σχολείο.
11. Στις 03/04/2019 τα τμήματα Γ3, Γ4, Γ6 και Γ7 παρακολούθησαν τη θεατρική παράσταση «Μπαλ γου» στο σχολείο.
12. Στις 04/04/2019 το τμήμα Β4 πραγματοποίησε επίσκεψη 2 διδακτικών ωρών στο Άλσος Δελασάλ.
13. Στις 05/04/2019 η Α' τάξη παρακολούθησε τη θεατρική παράσταση «Οδύσσεια» στο σχολείο.
14. Από τις 14/04/2019 έως τις 16/04/2019 πραγματοποιήθηκε 3ήμερη εκπαιδευτική επίσκεψη της Γ' τάξης στον Βόλο και τη Σκιάθο.
15. Στις 17/4/2019 η Οικολογική Εταιρία Ανακύκλωσης ενημέρωσε τα τμήματα της Β' τάξης για την ανακύκλωση συσκευών.
16. Στις 19/04/2019 τα παιδιά δύο περιβαλλοντικών ομάδων του σχολείου συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της ΕΥΑΘ «Ο κύκλος της αποχέτευσης»
17. Στις 08/05/2019 τα τμήματα Α1 και Α3 κέρδισαν το έπαθλο του διαγωνισμού της Σχολικής Βιβλιοθήκης που ήταν μία διδακτική επίσκεψη στο Άλσος Δελασάλ.
18. Στις 10/05/2019 η Β' τάξη πραγματοποίησε διδακτική επίσκεψη στο Αστυνομικό μέγαρο, όπου ενημερώθηκε από αξιωματικό του τμήματος Ρατσιστικής Βίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα παιδιών και από αξιωματικό ψυχολόγο για τη διαχείριση άγχους των μαθητών/τριών στο σχολείο.
19. Στις 13 και 14/05/2019 πραγματοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη μαθητών/τριών της Β' και Γ' τάξης στην Κομοτηνή, το Πόρτο Λάγος και την Ξάνθη (έπαθλο του διαγωνισμού για πειθαρχία, συμμετοχή στο μάθημα και καθαριότητα).
20. Στις 16/05/2019 οι 15 μαθητές/τριες που «αδελφοποιήθηκαν» με 15 μαθητές/τριες σχολείου της Γερμανίας επισκέφθηκαν μαζί με τα παιδιά από τη Γερμανία (τα οποία φιλοξενήθηκαν στα σπίτια των παιδιών του σχολείου μας) τη Βεργίνα και την Έδεσσα.
21. Στις 17/05/2019 τα τμήματα Α3, Α5, Α6 και Α7 πραγματοποίησαν διδακτική επίσκεψη στο Μουσείο Κινηματογράφου. Την ίδια μέρα, τα παιδιά που συμμετέχουν στην αδελφοποίηση (από το σχολείο μας και από σχολείο της Γερμανίας) πραγματοποίησαν εκπαιδευτική επίσκεψη στον Λευκό Πύργο και στο Αρχαιολογικό Μουσείο.